LEUL ȘI OMUL

DUPĂ **Anton Pann**

LEUL ȘI OMUL

DUPĂ **Anton Pann**

DESENE **SILVIA MARINESCU**

SCENARIUL **LUCIA DRUȚU**

MONTAJ **GEORGETA ȚENȚULESCU**

DESENE **SILVIA MARINESCU**

SCENARIUL **LUCIA DRUȚU**

MONTAJ **GEORGETA ȚENȚULESCU**

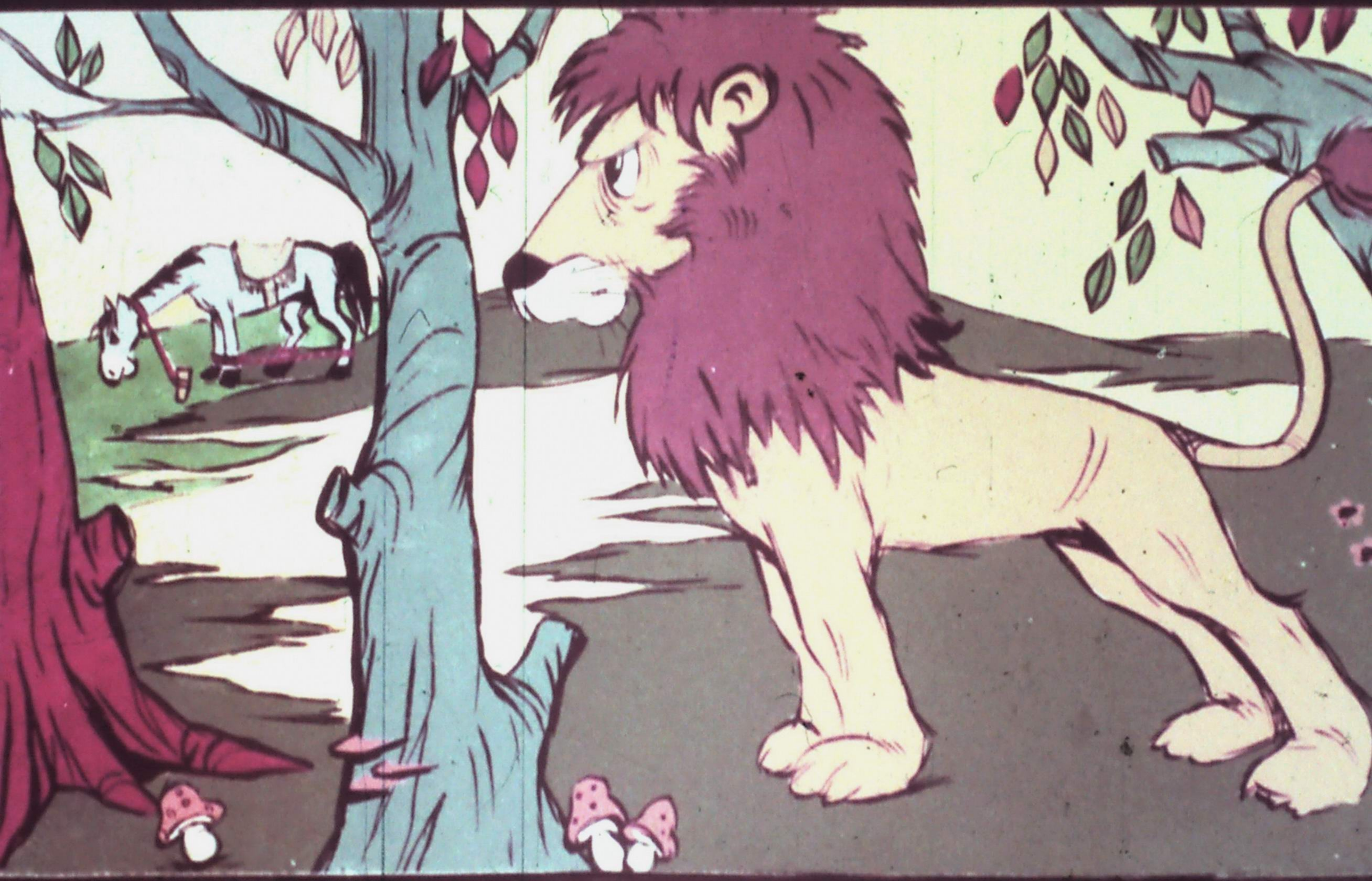

Leul, împăratu-ntre viețuitoare,
Odată-n primblare mergînd p-o livede,
Pentru-ntiia dată un armăsar vede,

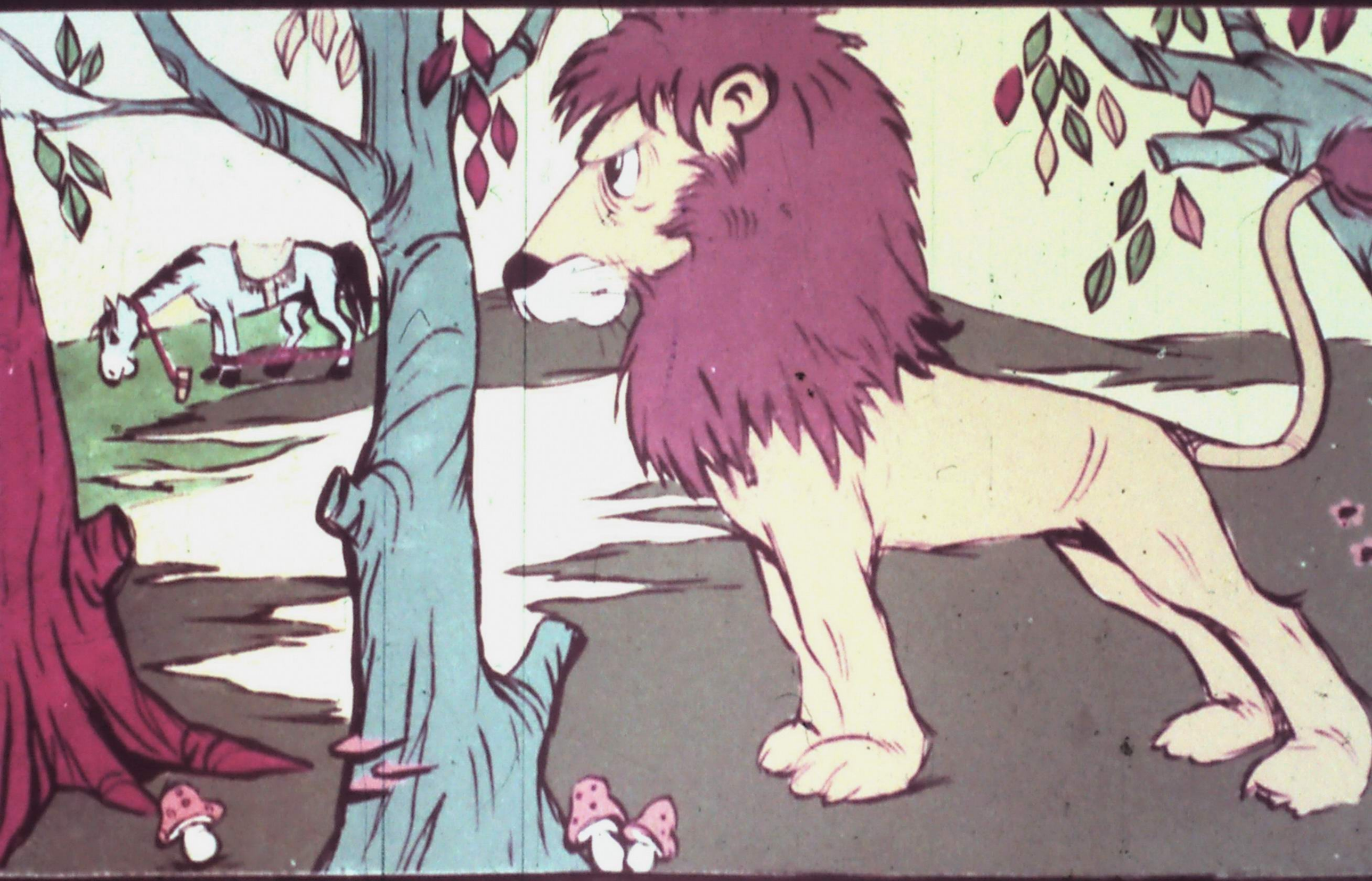

Leul, împăratu-ntre viețuitoare,
Odată-n primblare mergînd p-o livede,
Pentru-ntiia dată un armăsar vede,

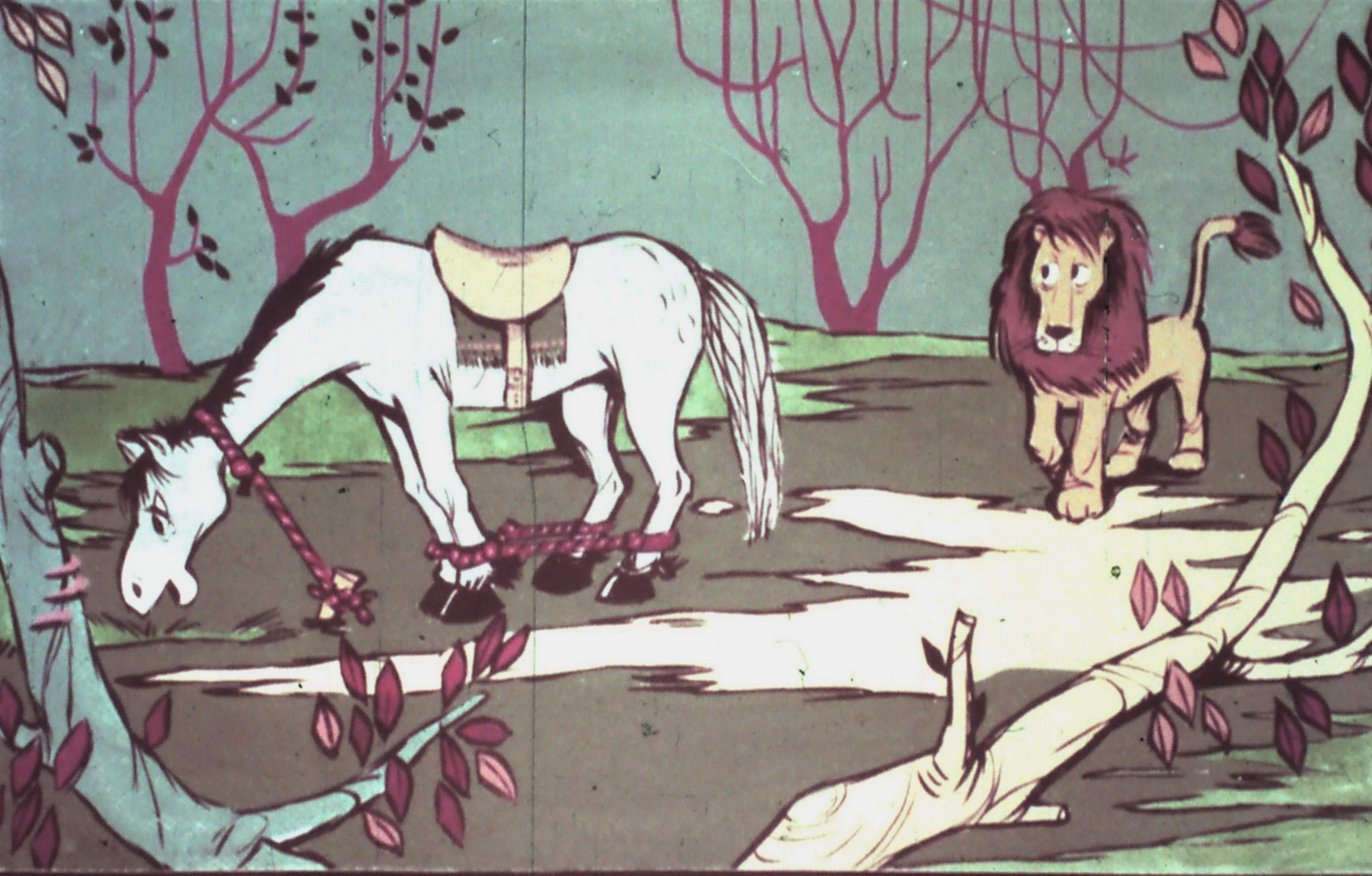

Adică: cu șaua pe spatele sale,
Picioarele toate băgate-chiostece.

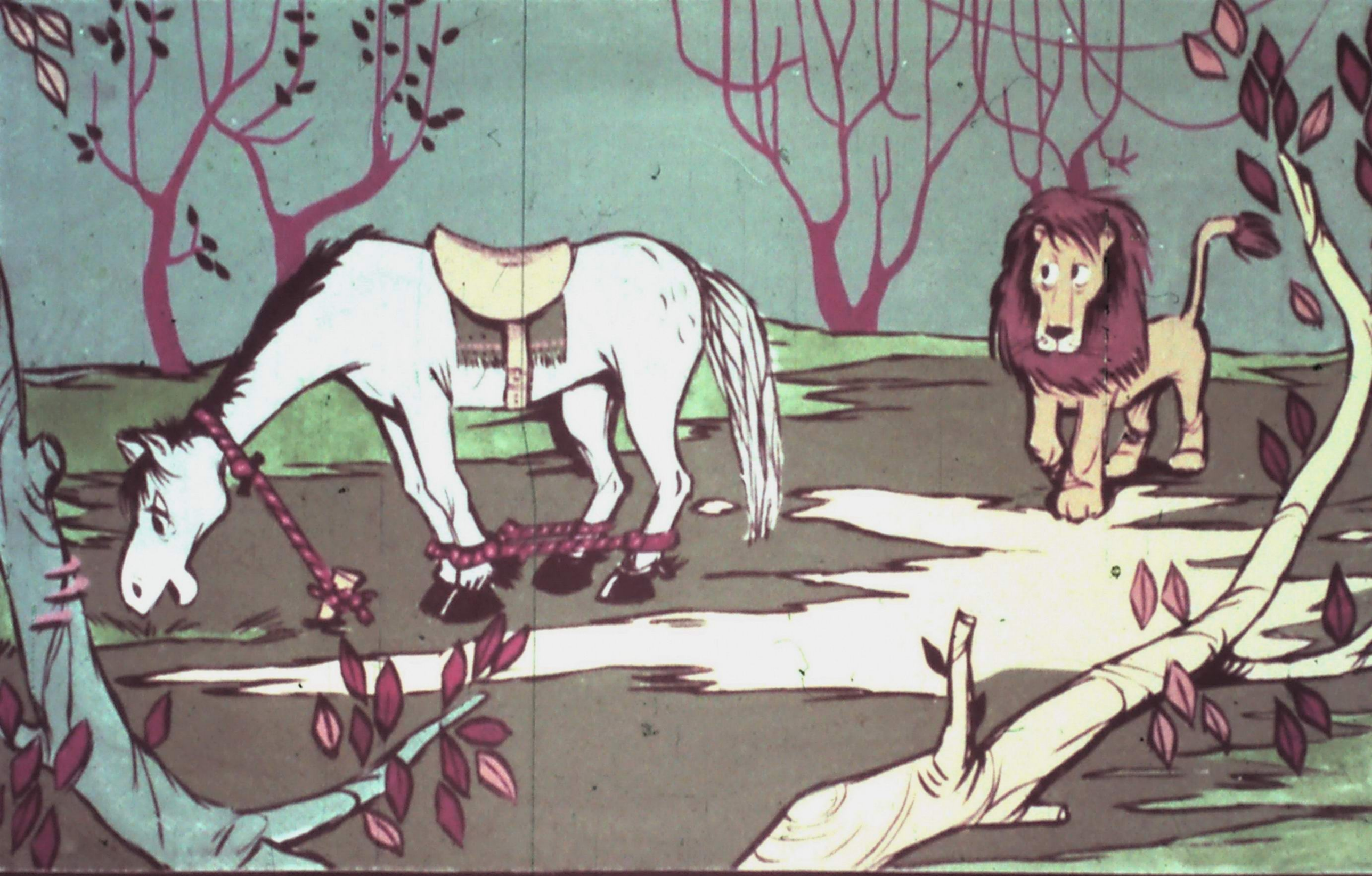

Adică: cu șaua pe spatele sale,
Picioarele toate băgate-chiostece.

Privindu-l dar leul foarte cu mirare:
— Prietine, zise, care vrăjmaș mare
Te-au adus pe tine-n astă tristă stare?

Privindu-l dar leul foarte cu mirare:
— Prietine, zise, care vrăjmaș mare
Te-au adus pe tine-n astă tristă stare?

Atunci armăsarul cu lungă oftare:
— Ci Dumnezeu sfintul zi să te ferească
Să nu-ncapi vrodată-n mina omenească.

Atunci armăsarul cu lungă oftare:
— Ci Dumnezeu sfintul zi să te ferească
Să nu-ncapi vrodată-n mina omenească.

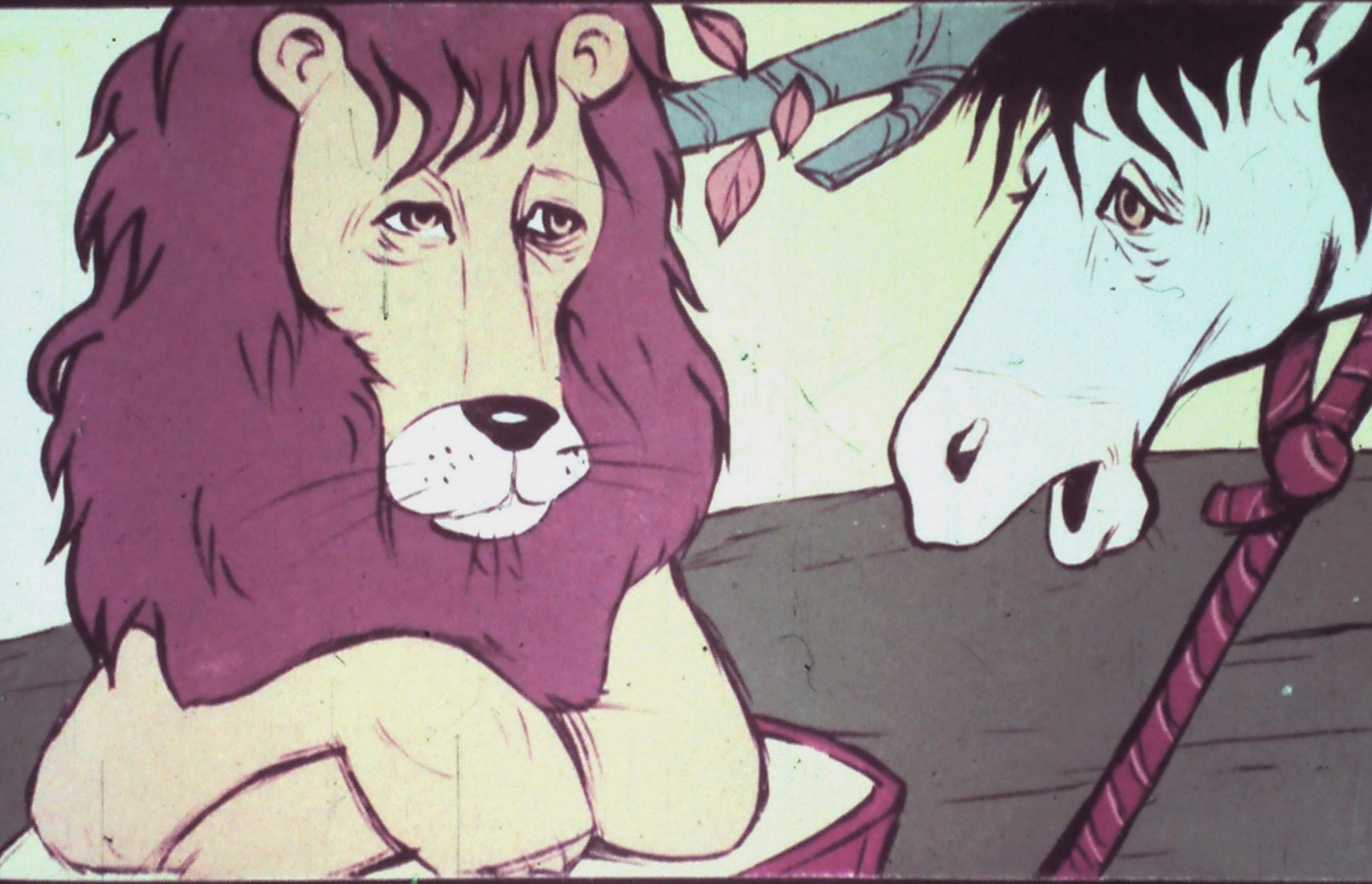

Cînd ei cădea-n mină , ca un miel te face
Ş-apucînd te joacă după cum îi place.

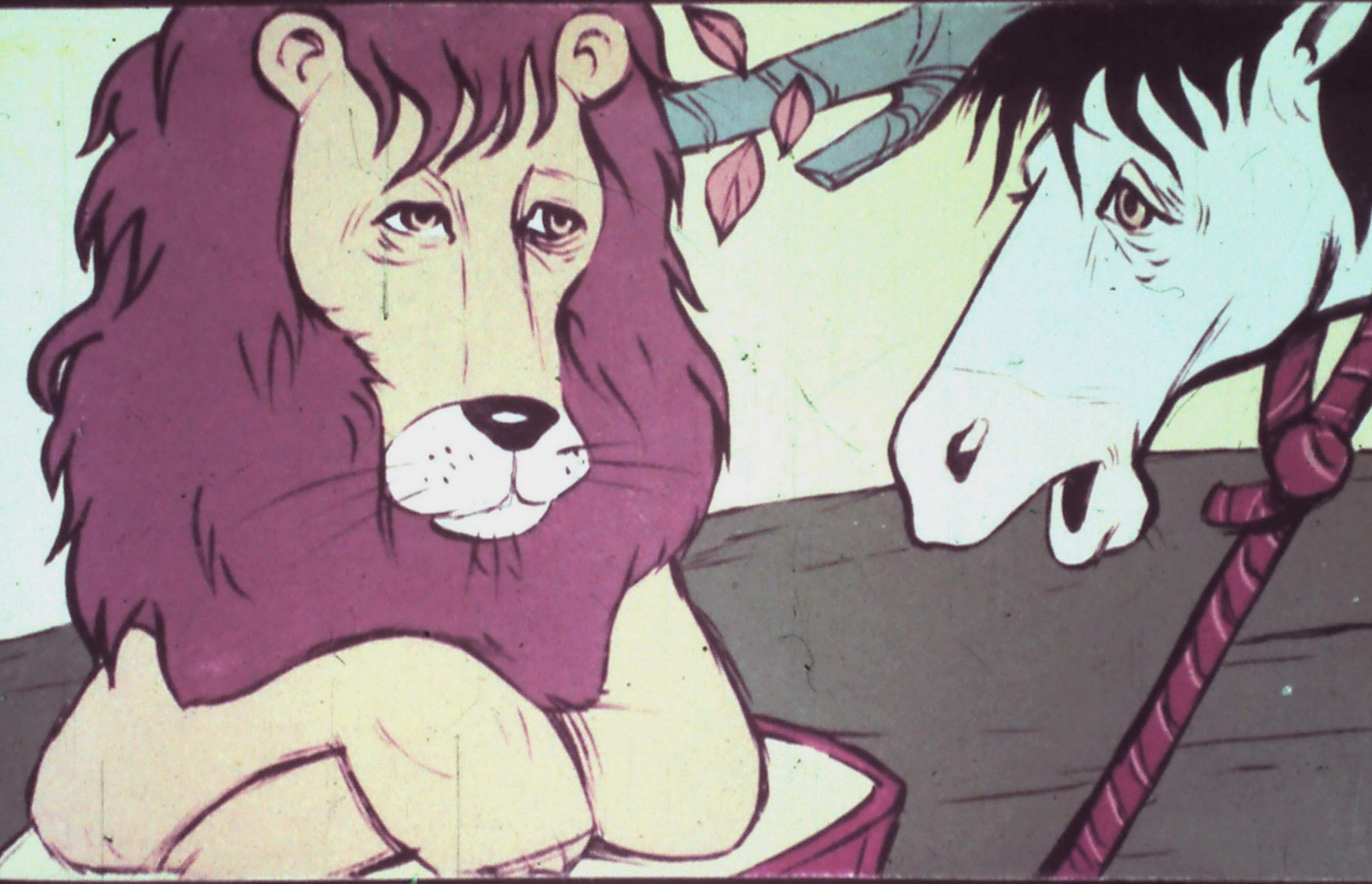

Cînd ei cădea-n mină , ca un miel te face
Ş-apucînd te joacă după cum îi place.

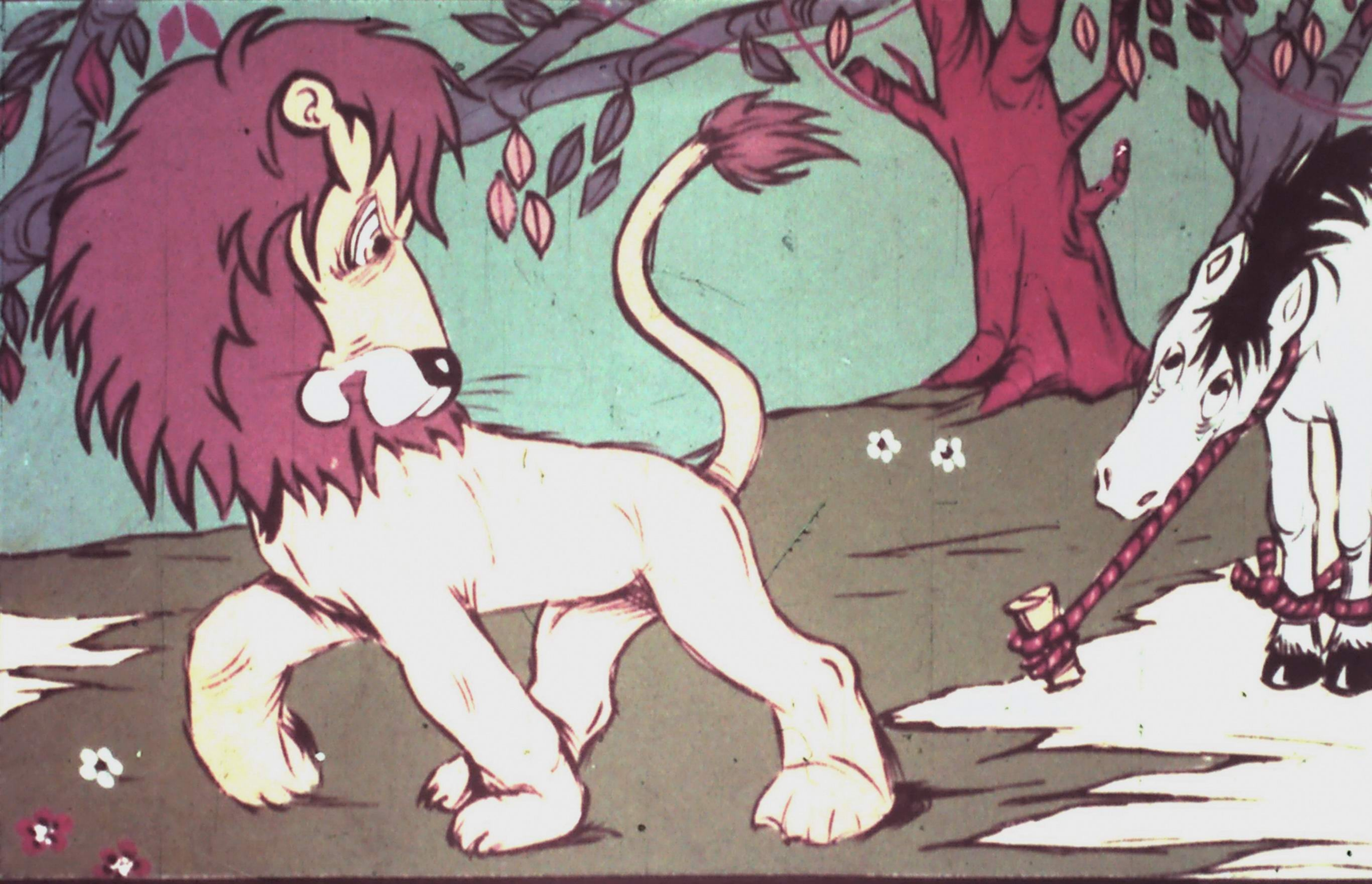

Leul dac-aude aceste cuvinte,
P -armăsar il face prost și fără minte.

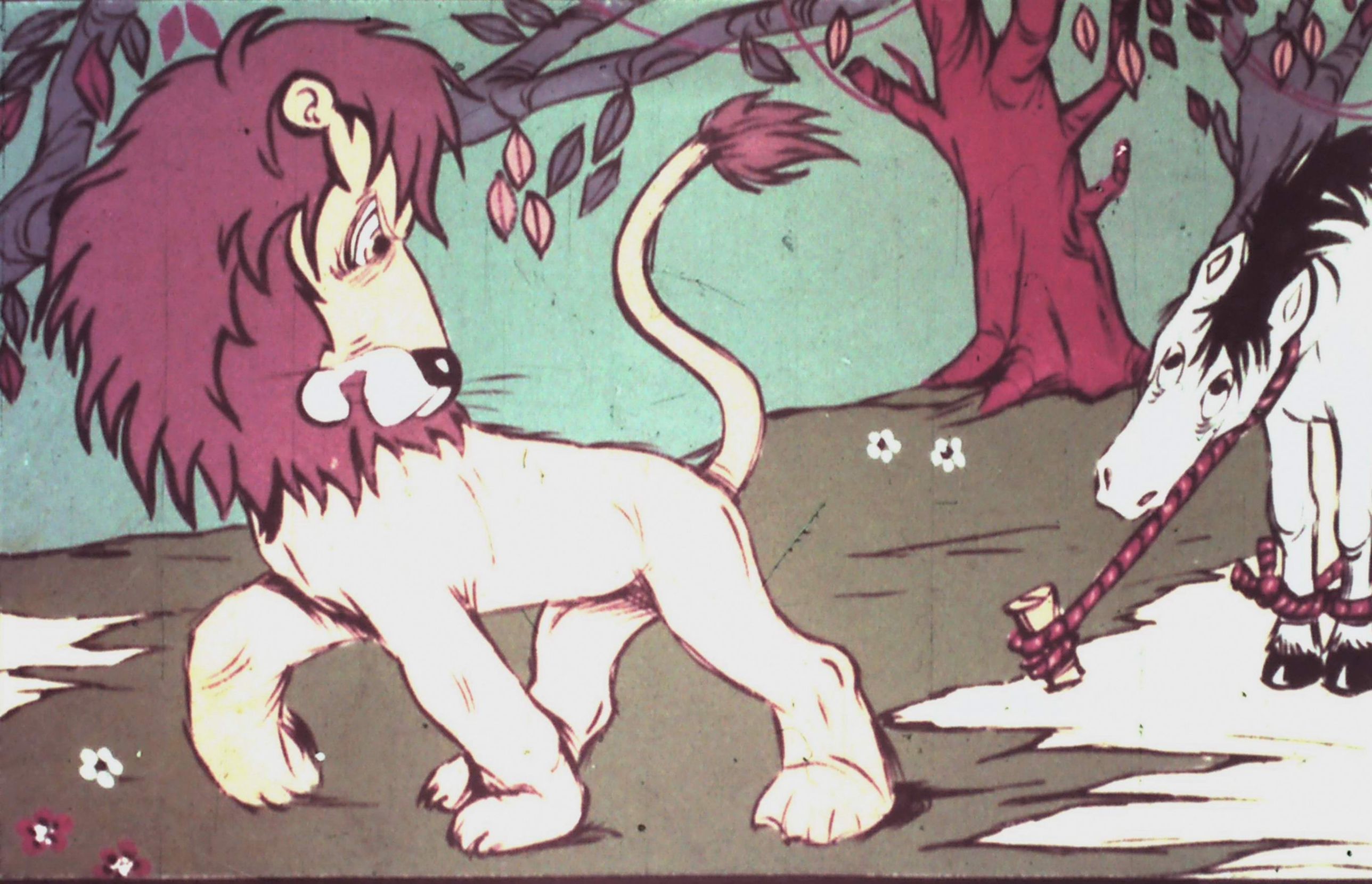

Leul dac-aude aceste cuvinte,
P -armăsar il face prost și fără minte.

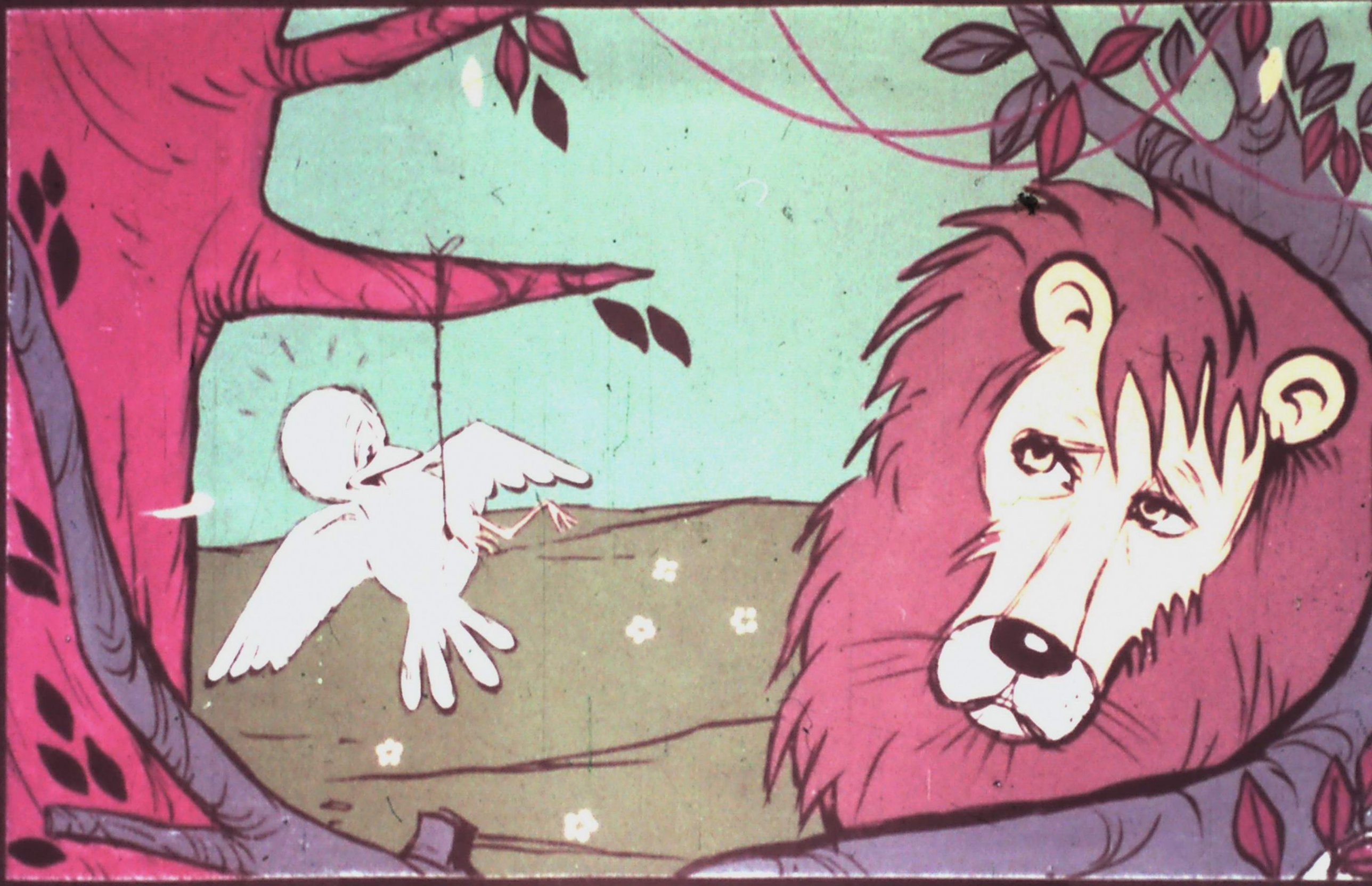

De acolo pleacă să meargă la vale
Şi către pădure văzu-ntr-a sa cale
O pasăre prinsă in laţ de picioare,

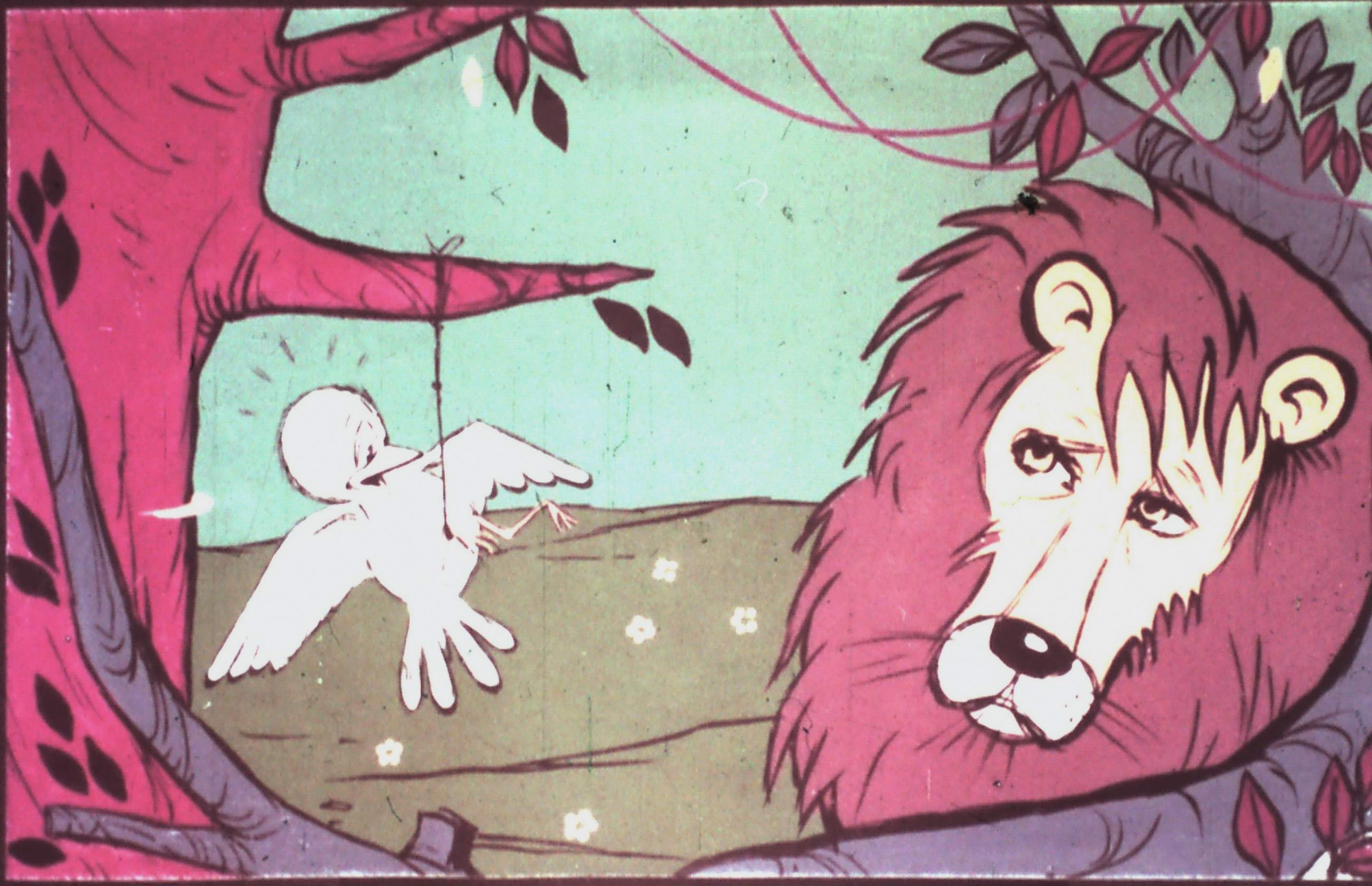

De acolo pleacă să meargă la vale
Şi către pădure văzu-ntr-a sa cale
O pasăre prinsă in laţ de picioare,

Şi privind cu milă ii făcu-ntrebare
Pentru ce să vaită? ce pricină are?

Şi privind cu milă ii făcu-ntrebare
Pentru ce să vaită? ce pricină are?

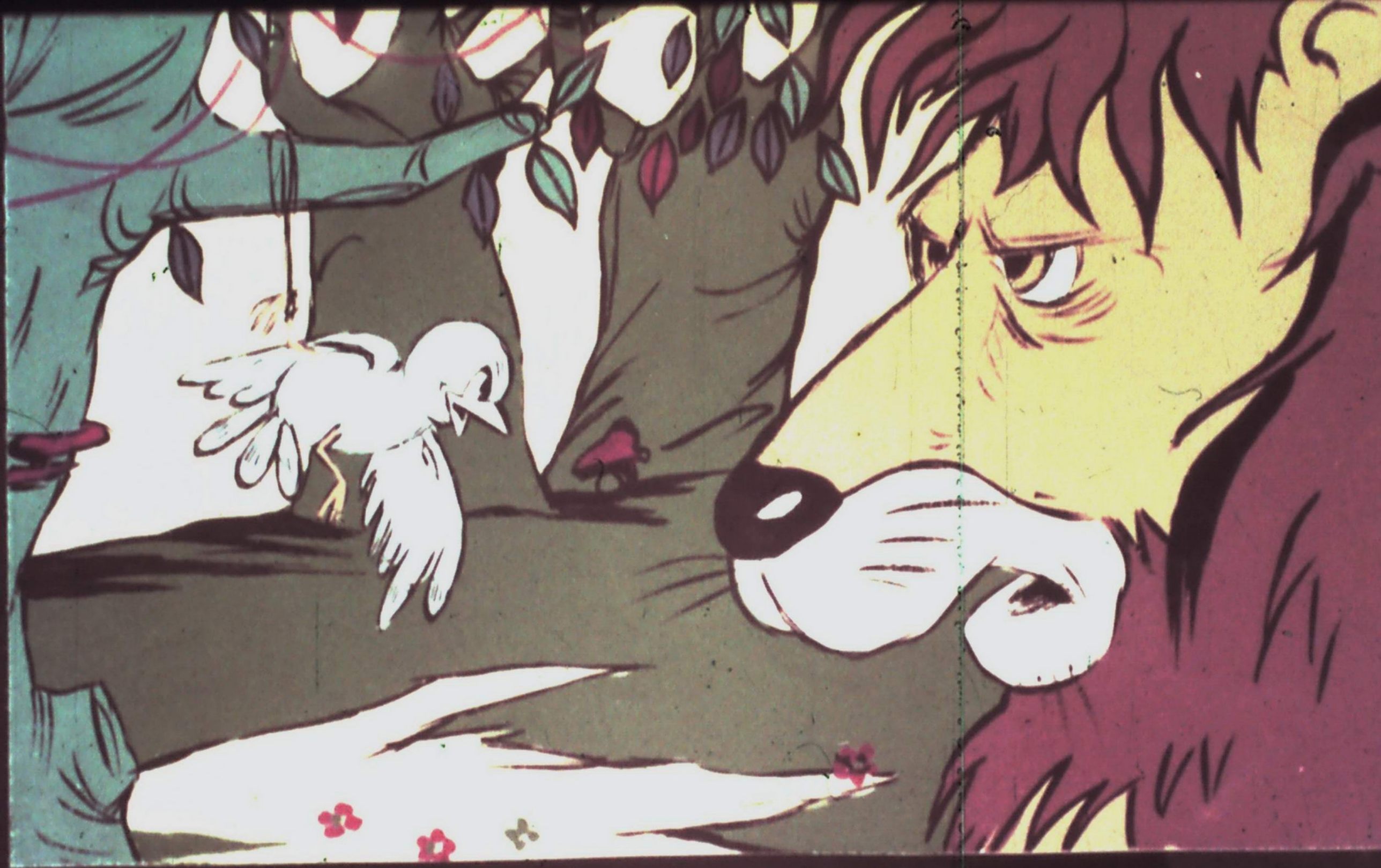

— Stăpine! ea zise, bine era dacă
Nu sta Dumnezeu om în lume să facă.
Mii de meșteșuguri născocește-ntinde
Și-n feluri de chipuri umblă și ne prinde.

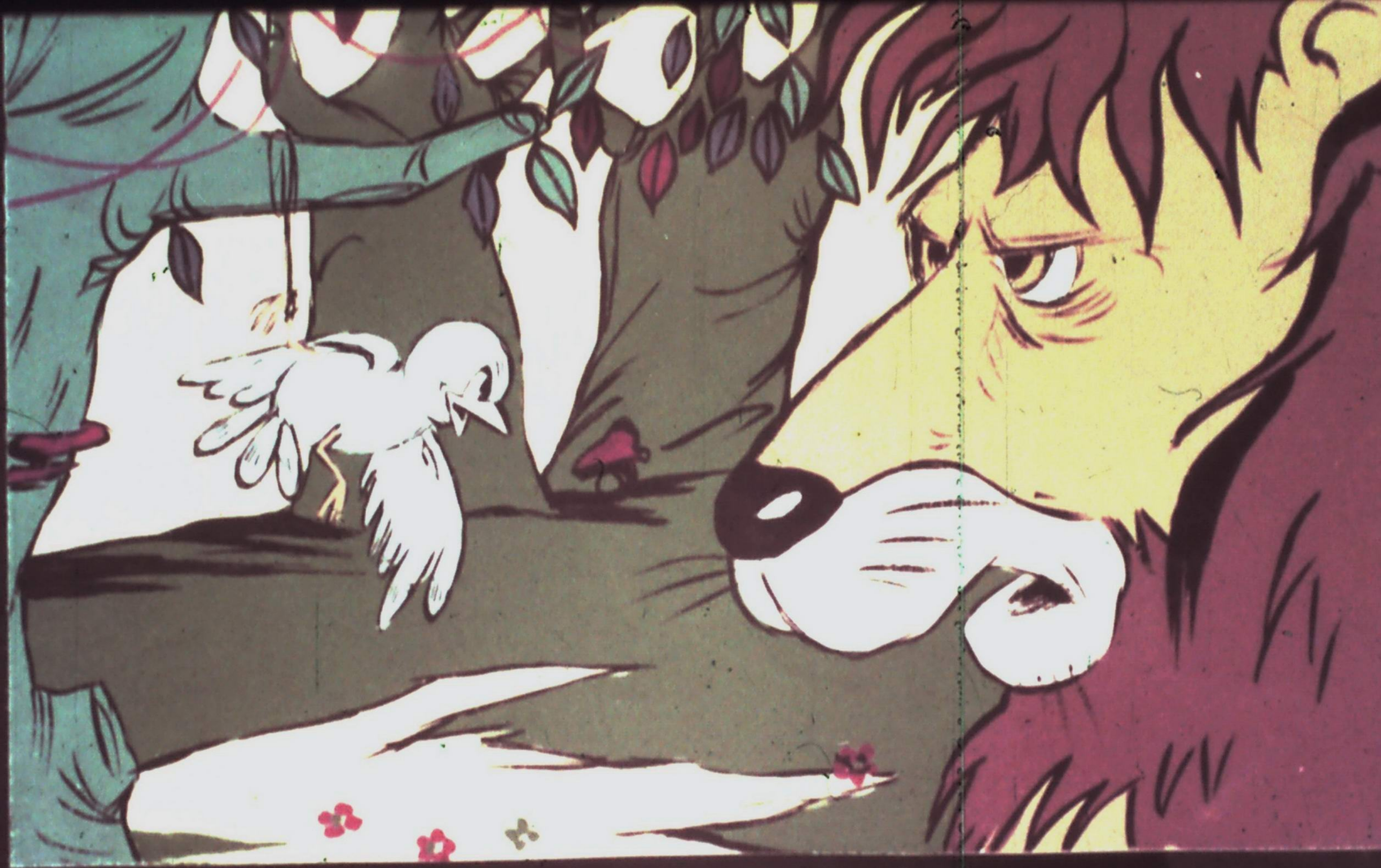

— Stăpine! ea zise, bine era dacă
Nu sta Dumnezeu om în lume să facă.
Mii de meșteșuguri născocește-ntinde
Și-n feluri de chipuri umblă și ne prinde.

Leul cu mirare începu să zică:
— Dar tu, ticăloasă, n-ai nici o dreptate
Să te plingj că-ți face omul răutate!
Că precum de dinsul am înțeles bine,
N-are de loc aripi, ci umblă ca mine.

Leul cu mirare începu să zică:
— Dar tu, ticăloasă, n-ai nici o dreptate
Să te plingj că-ți face omul răutate!
Că precum de dinsul am înțeles bine,
N-are de loc aripi, ci umblă ca mine.

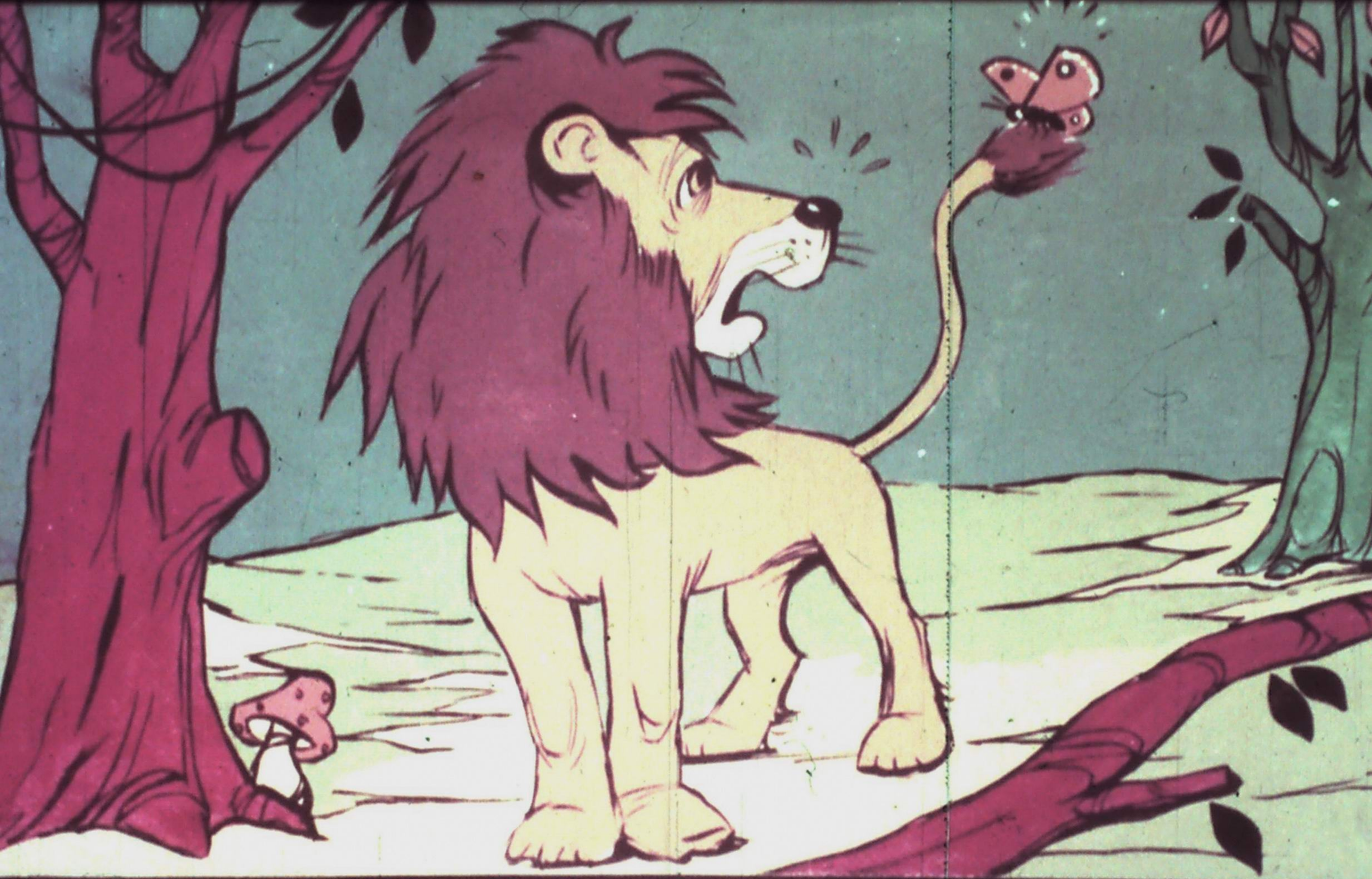

Eu că sînt leu mare și fiarele toate
Tremură de mine,
Și măcar o dată nu m-am putut tinde
Dintre zburătoare un flutur a prinde.

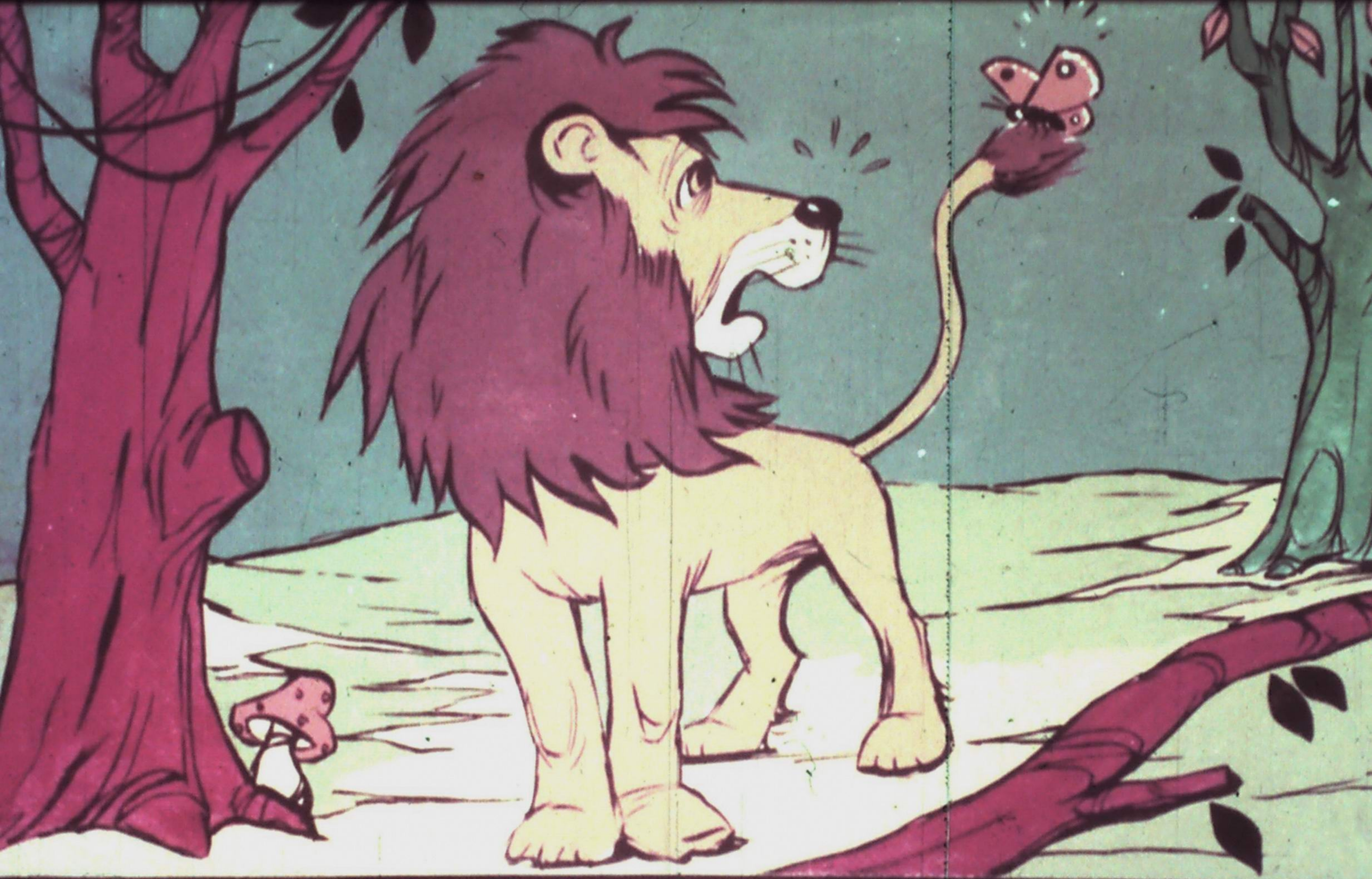

Eu că sînt leu mare și fiarele toate
Tremură de mine,
Și măcar o dată nu m-am putut tinde
Dintre zburătoare un flutur a prinde.

— Stăpîne! stăpîne! nu judeci cu cale.
Nu te blestem altfel decît dar-ar domnul
Să cazi și tu-n mîna-i, să vezi ce e omul.

— Stăpîne! stăpîne! nu judeci cu cale.
Nu te blestem altfel decît dar-ar domnul
Să cazi și tu-n mîna-i, să vezi ce e omul.

Mergînd mai departe pe acea livede,
La un copaci mare un urs legat vede,
Cărui era nara cu fierul împunsă
Și petrecut lanțul prin gaura pătrunsă.

Mergînd mai departe pe acea livede,
La un copaci mare un urs legat vede,
Cărui era nara cu fierul împunsă
Și petrecut lanțul prin gaura pătrunsă.

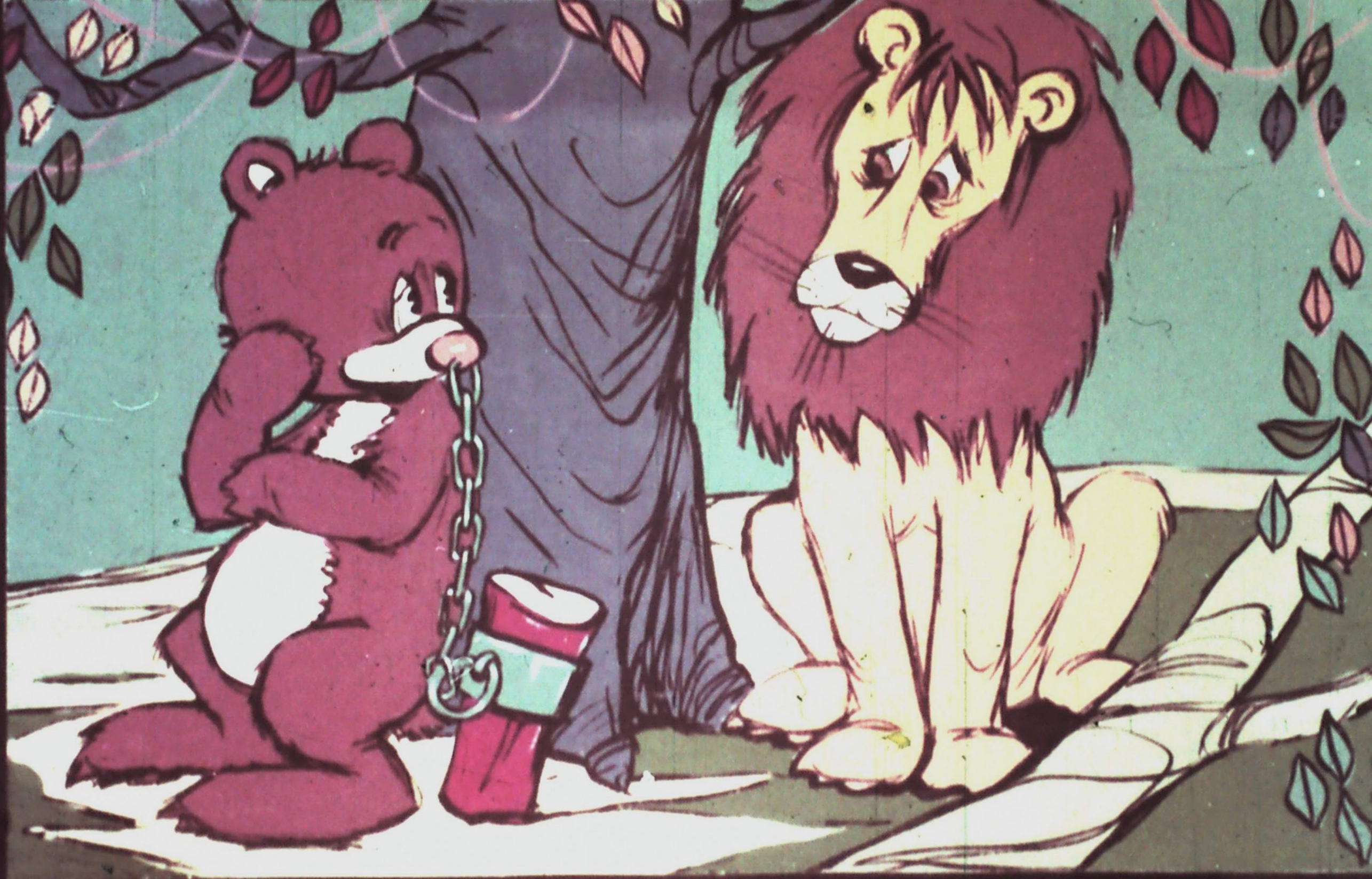

Începu să-i zică:-Acum și tu poate
Vei zice că omul ț-a sfredelit nara
Și te-au legat asfel, mai mare ocara!

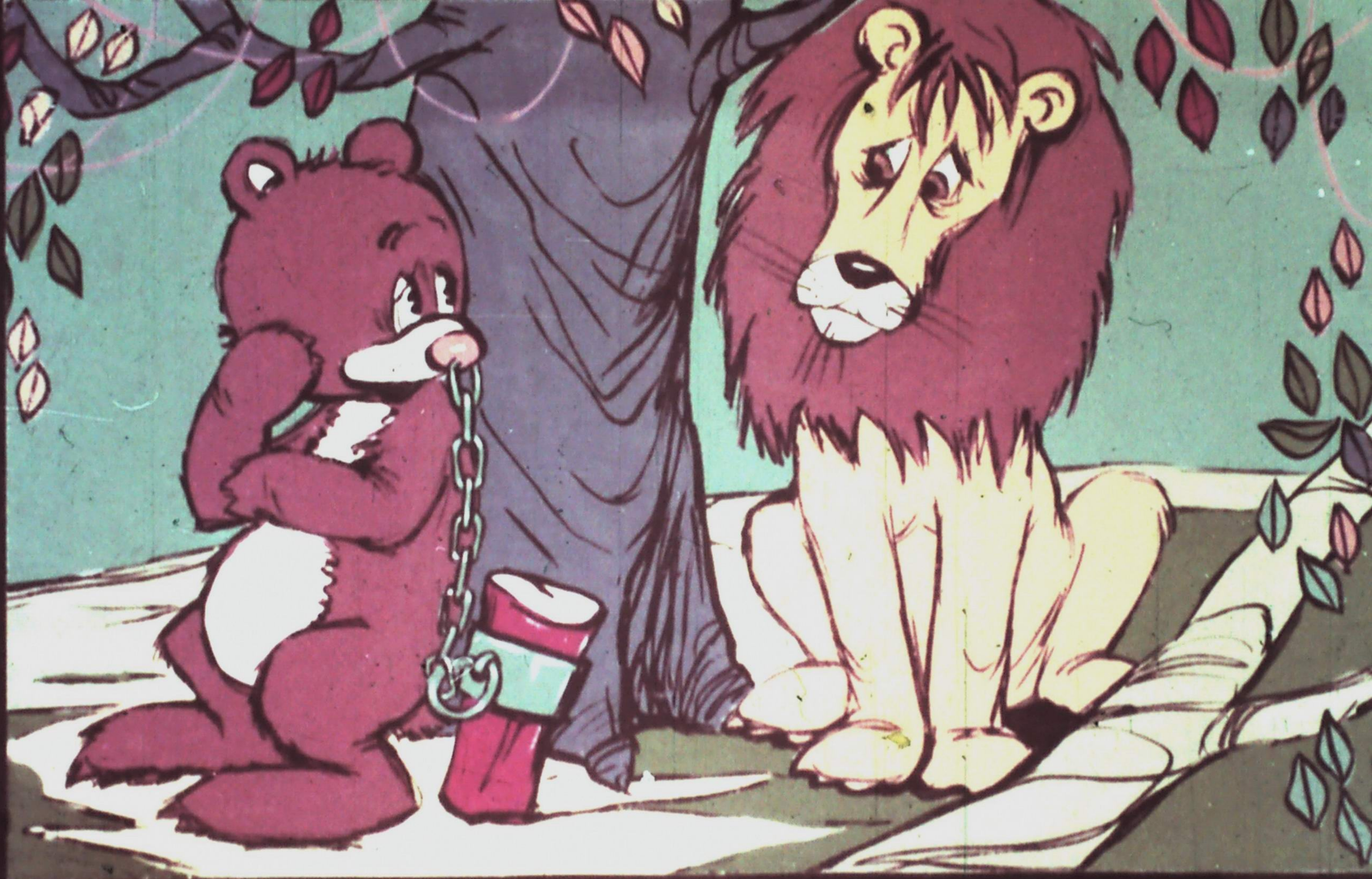

Începu să-i zică:-Acum și tu poate
Vei zice că omul ț-a sfredelit nara
Și te-au legat asfel, mai mare ocara!

— Dacă ar sta numai urechea-ţi s-asculte,
Să ţi le-nşir toate pe rînd cîte una,
De la om ce patimi sufer totdauna.

— Dacă ar sta numai urechea-ţi s-asculte,
Să ţi le-nşir toate pe rînd cîte una,
De la om ce patimi sufer totdauna.

Dar uite-l că doarme dup-ăst copaci mare
Și să nu se scoale mă tem foarte tare.

Dar uite-l că doarme dup-ăst copaci mare
Și să nu se scoale mă tem foarte tare.

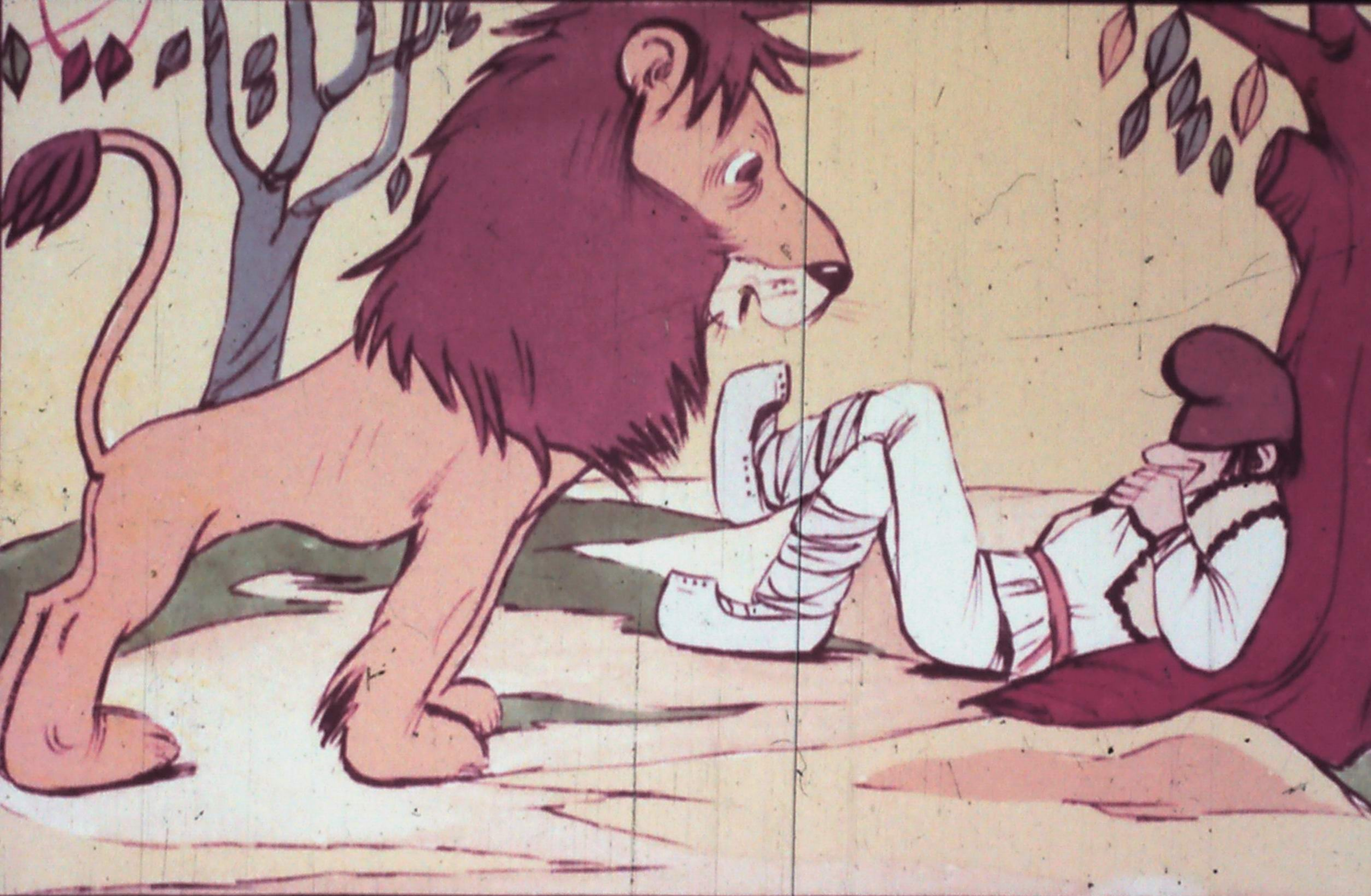

Leul însă tare necăjit venise...
Să repede-n grabă a-ncunjura pomul,
Ca să vază unde este culcat omul.

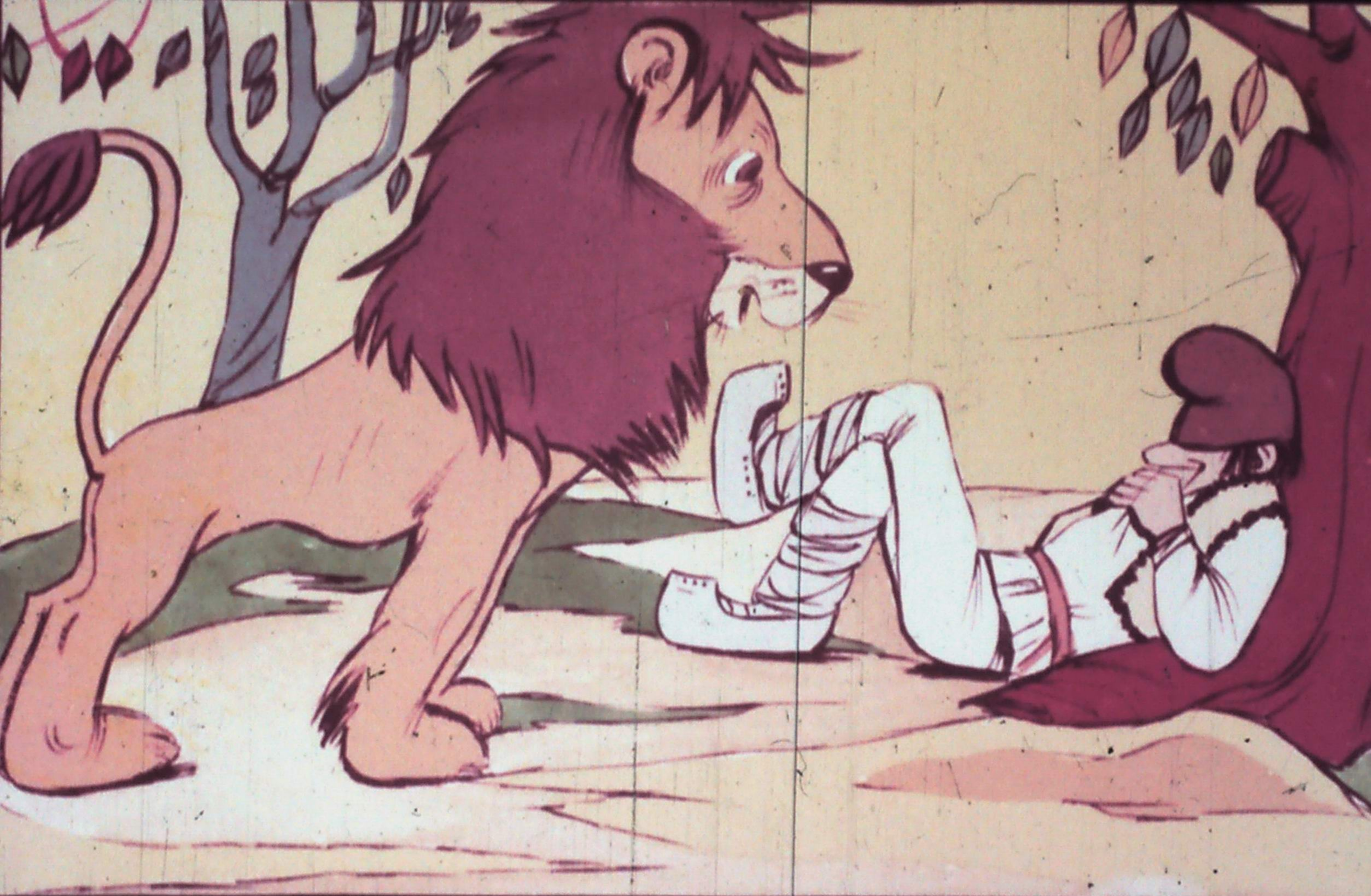

Leul însă tare necăjit venise...
Să repede-n grabă a-ncunjura pomul,
Ca să vază unde este culcat omul.

Ş-începe din gură să răcnească tare.

Ş-începe din gură să răcnească tare.

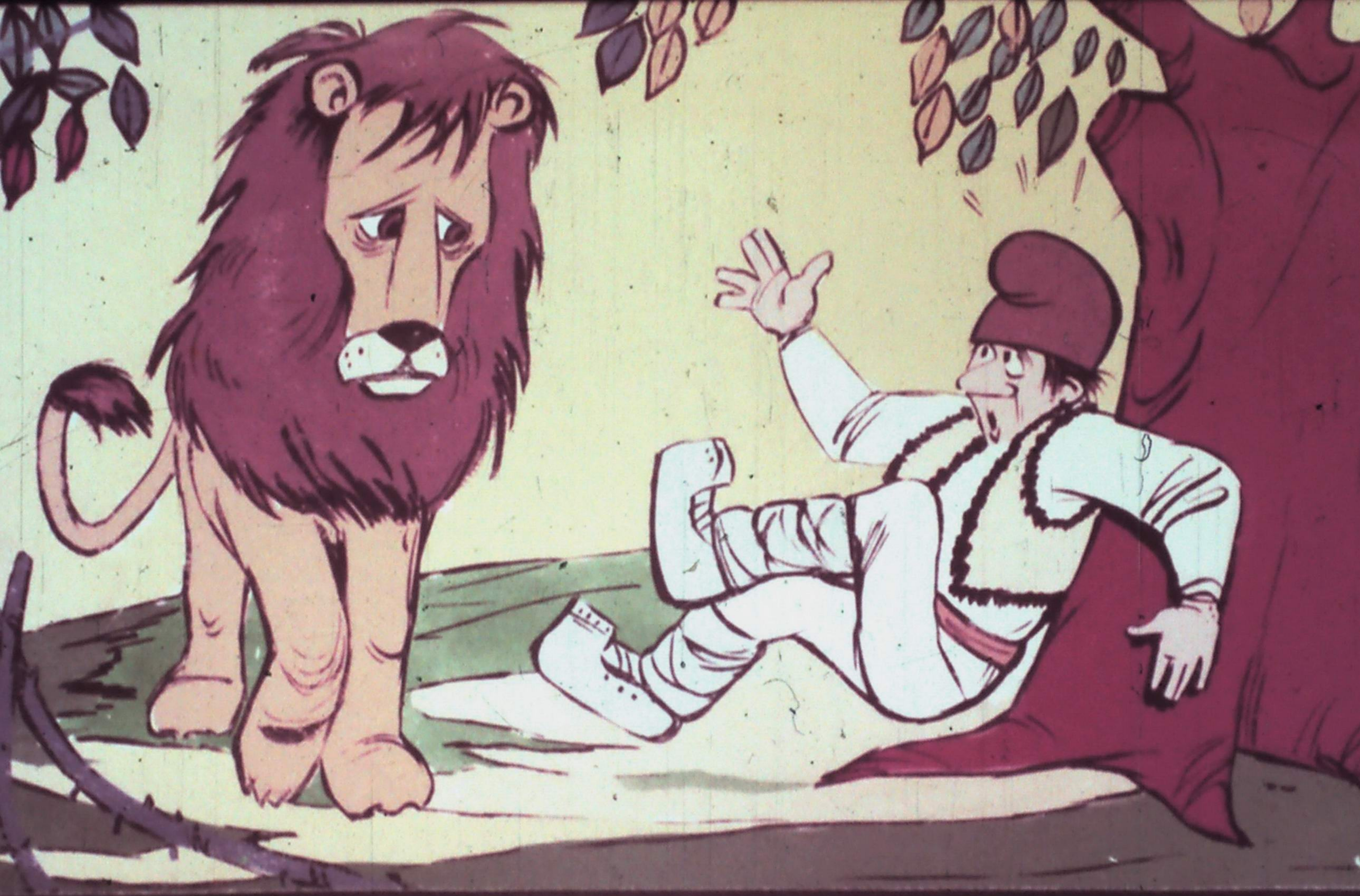

De aceasta omul din somn să ridică
Plin de amețeală și coprins de frică,

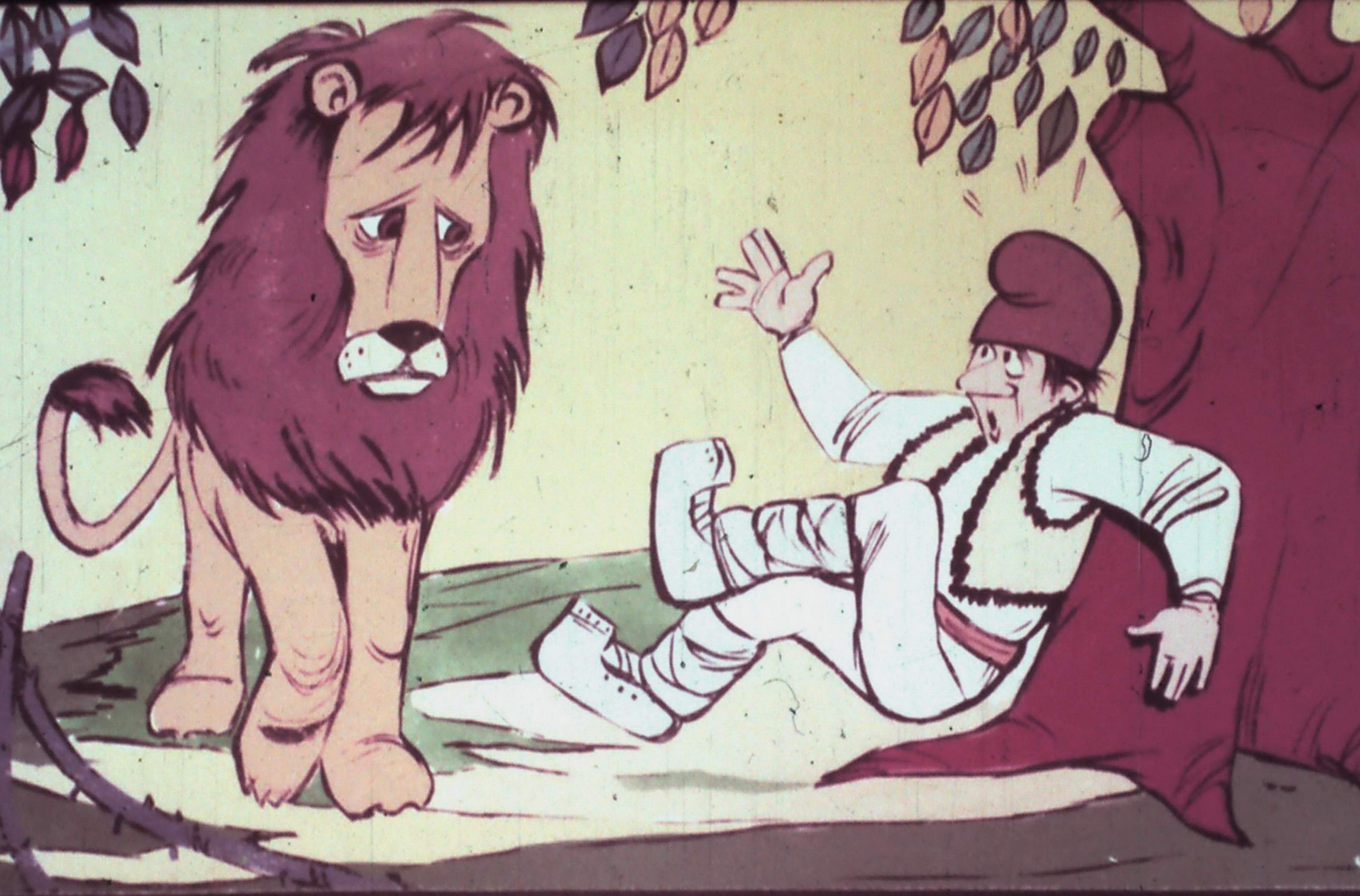

De aceasta omul din somn să ridică
Plin de amețeală și coprins de frică,

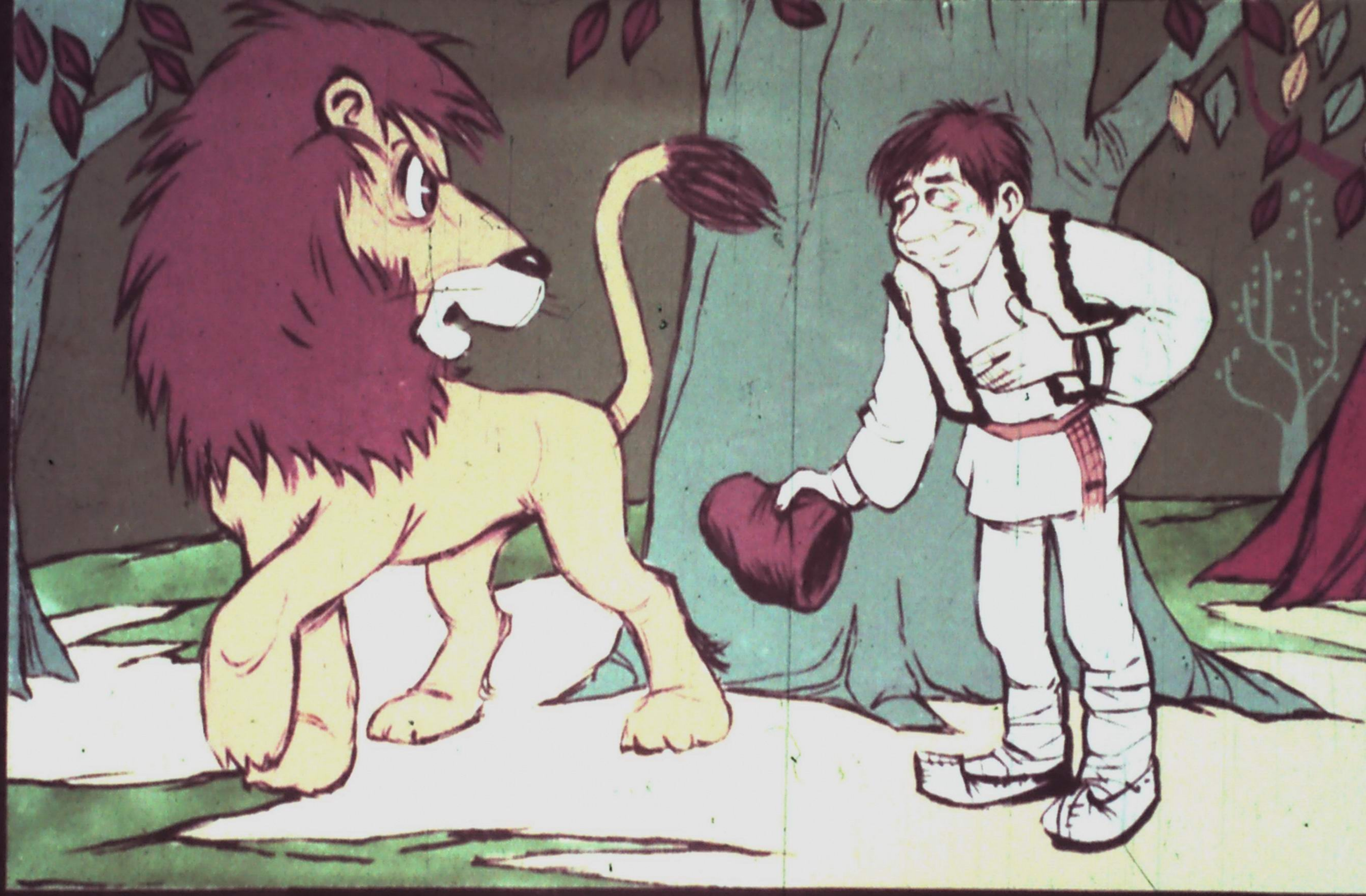

Cum vede pe leul, căciula își scoate,
Și cu toată cinstea asfel îi vorbește:

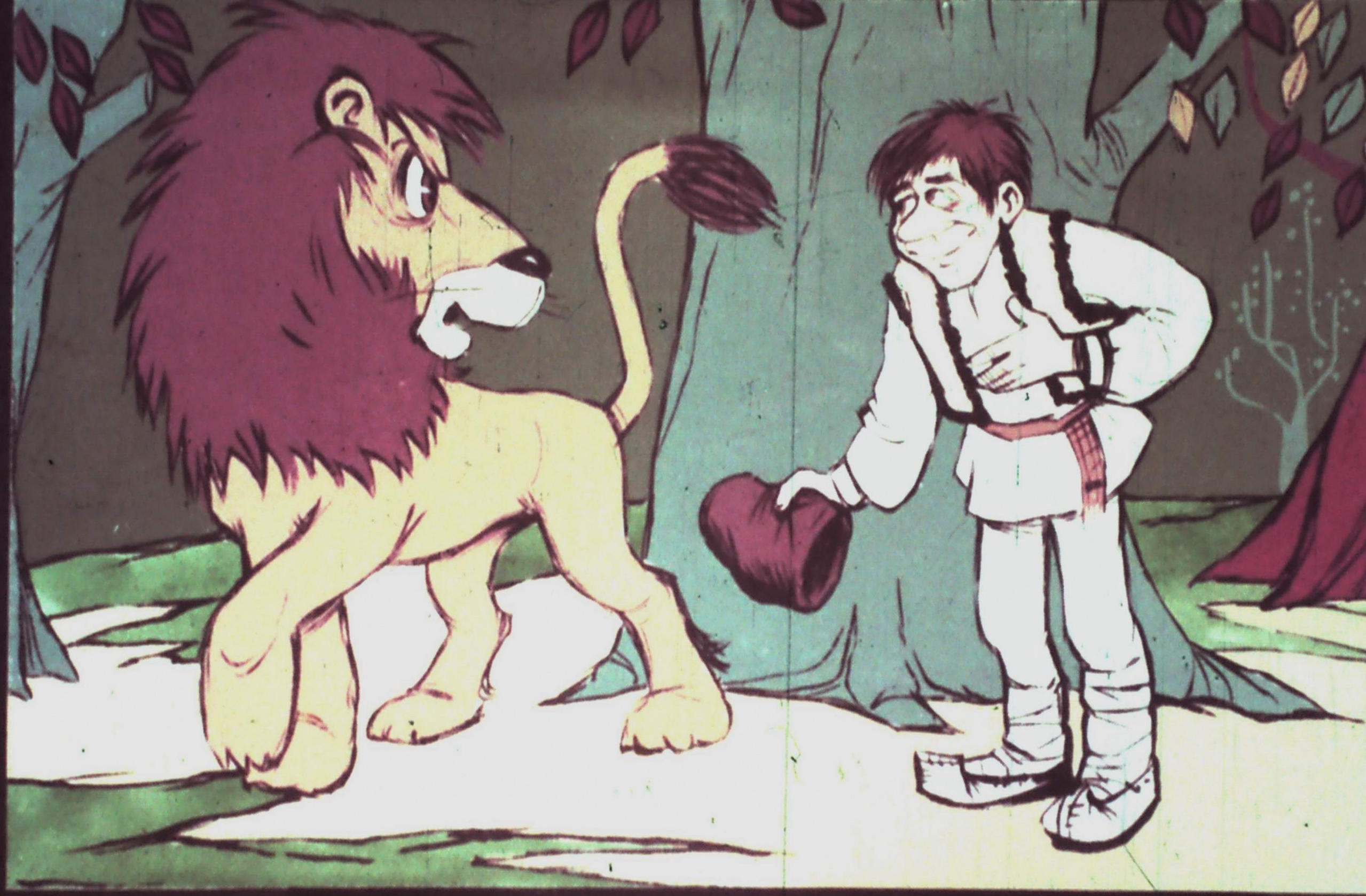

Cum vede pe leul, căciula își scoate,
Și cu toată cinstea asfel îi vorbește:

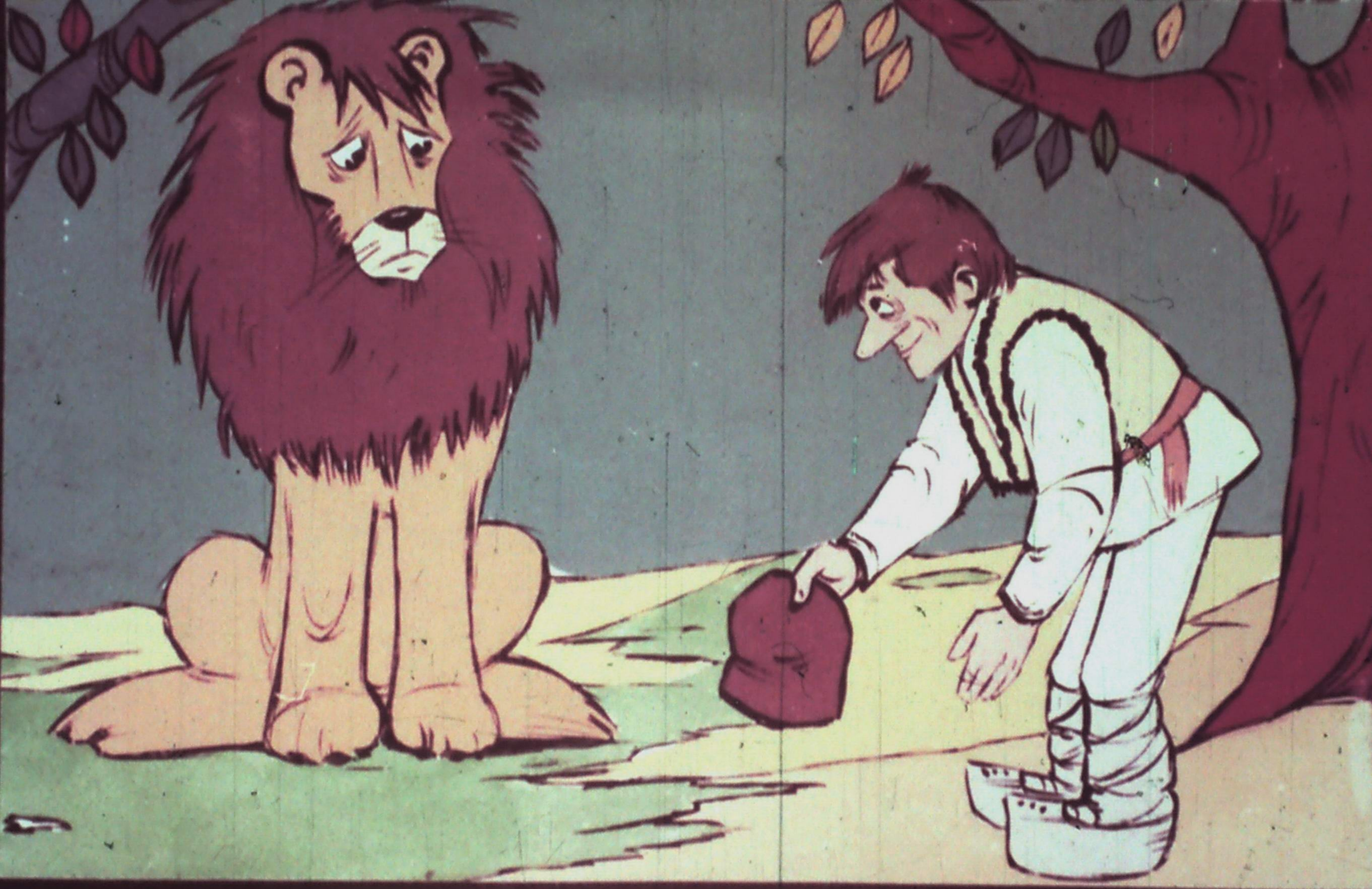

— Mă-nchin la picioare-ți, slăvite-mpărate!

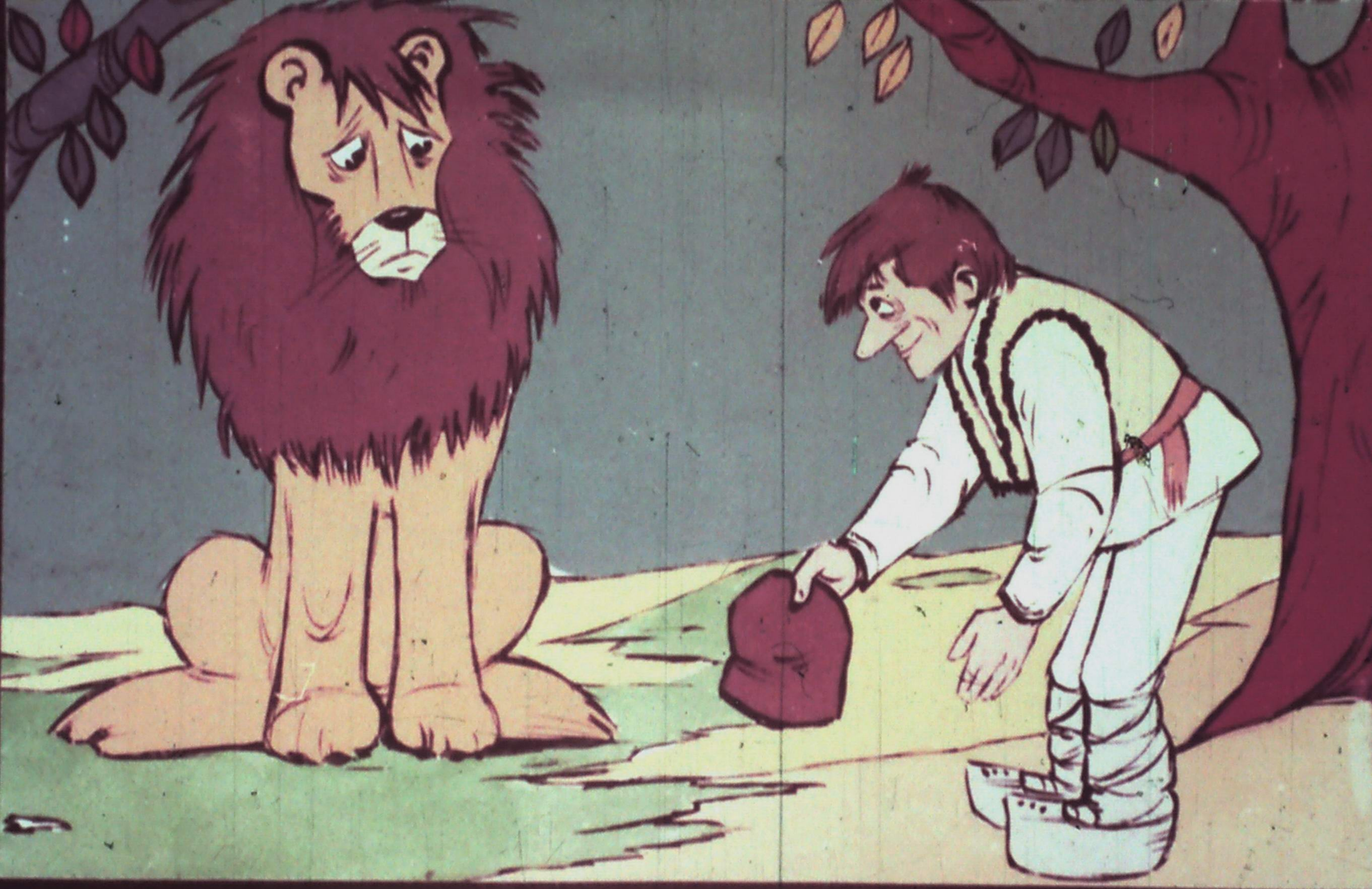

— Mă-nchin la picioare-ți, slăvite-mpărate!

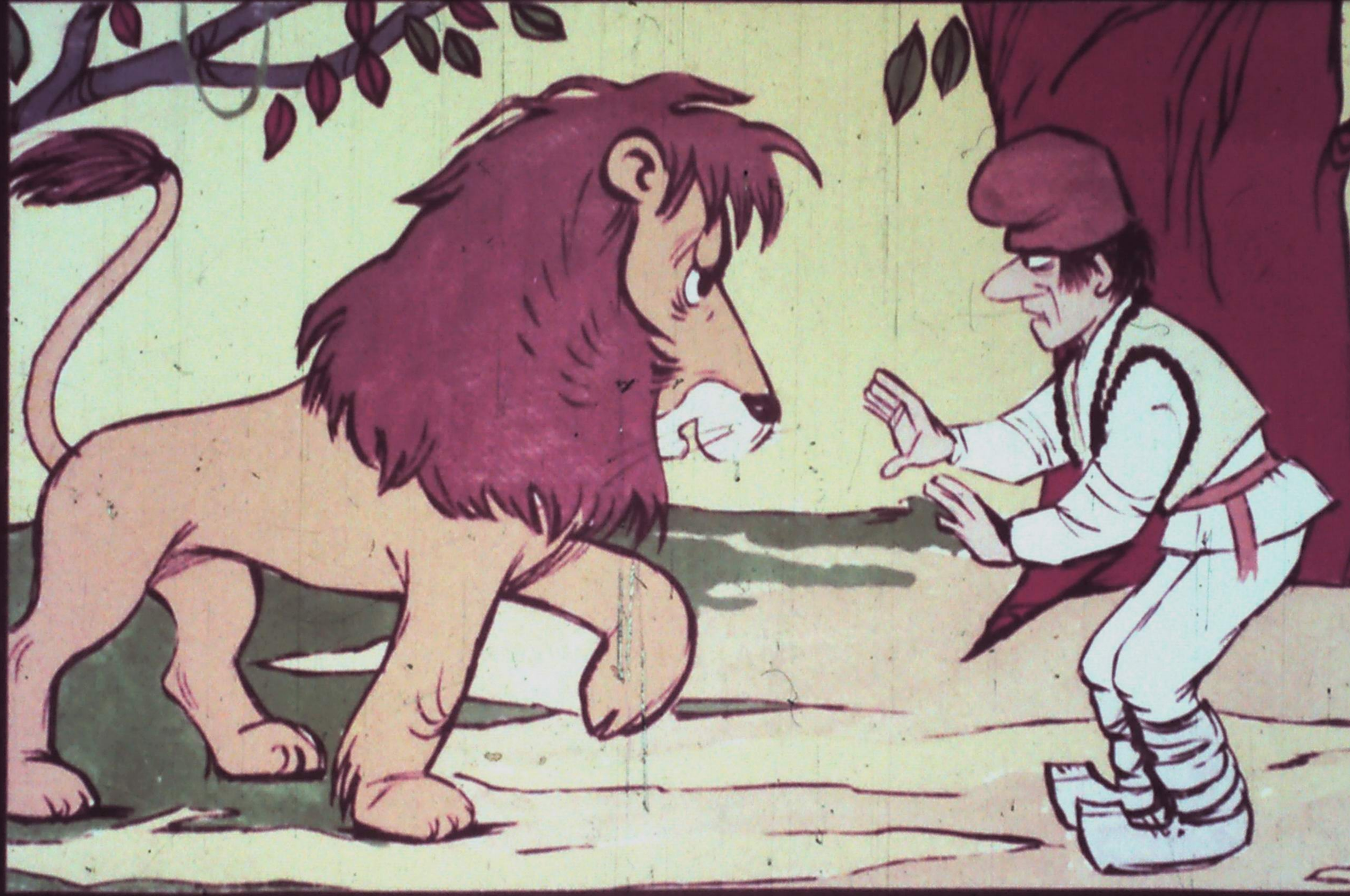

Leul, cu-nfruntarea-i zise:—Tu ești acea hiară
D-a căruia mînă toată firea zbiară?

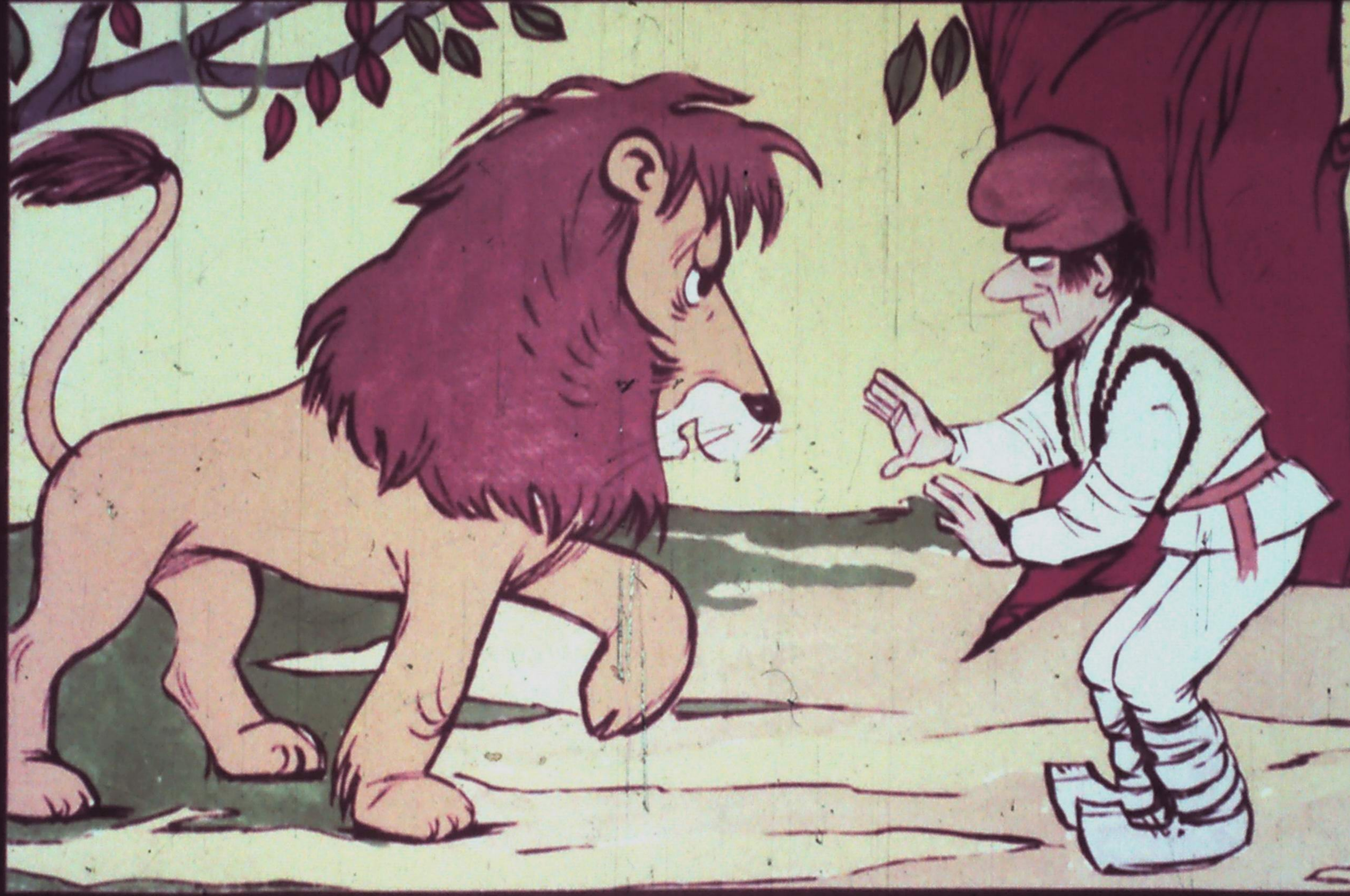

Leul, cu-nfruntarea-i zise:—Tu ești acea hiară
D-a căruia mînă toată firea zbiară?

– Să vorbim aicea amîndoi cu cinste.
La toată-ntrebarea eu îți voi răspunde,
Ce-mi va fi la știre nu îți voi ascunde.

– Să vorbim aicea amîndoi cu cinste.
La toată-ntrebarea eu îți voi răspunde,
Ce-mi va fi la știre nu îți voi ascunde.

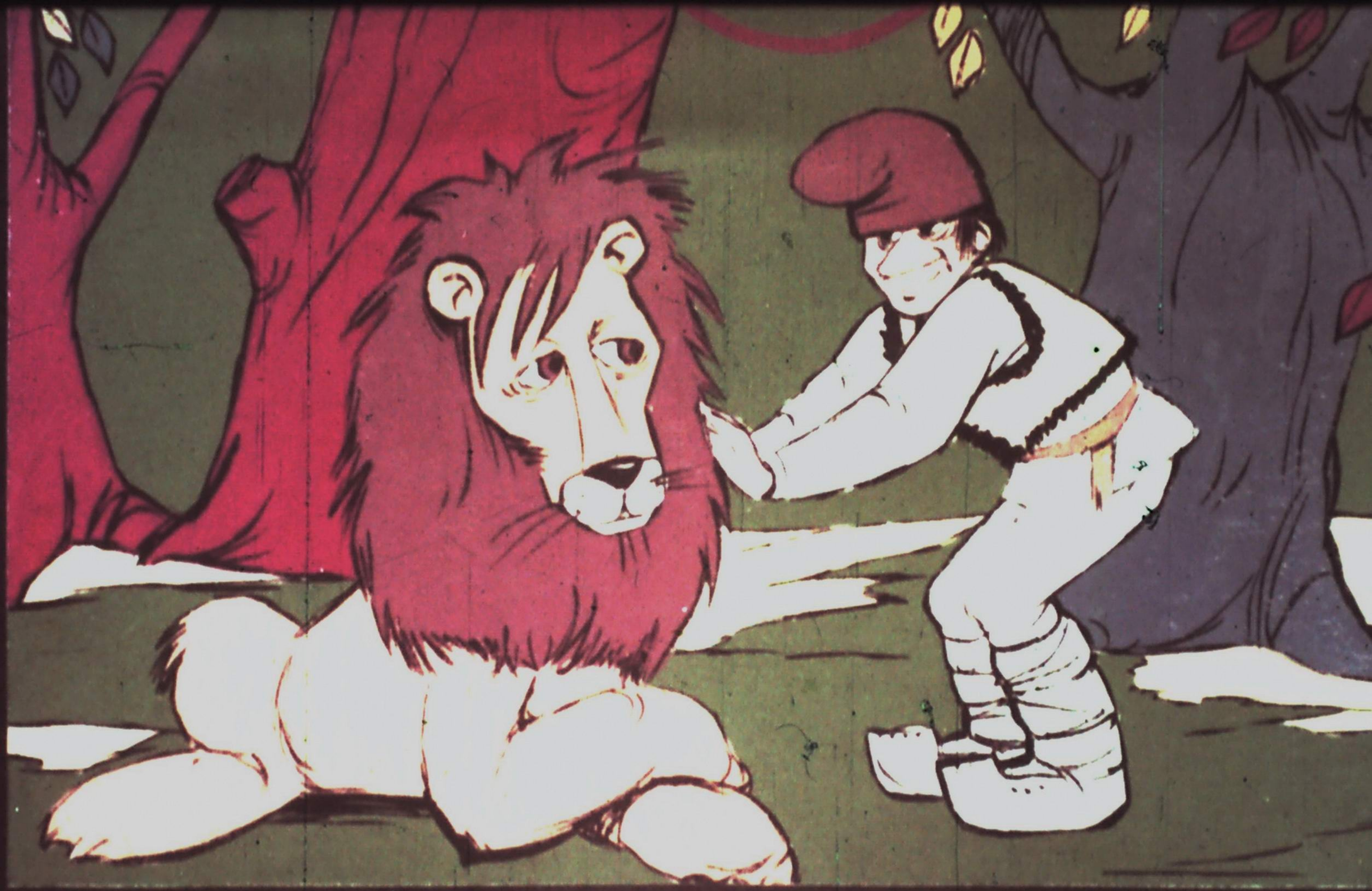

Auzind acestea s-au mai muiat leul,
Şezu lingă dînsul blindişor ca mielul,
Şi sta pentru toate răspunsuri s-asculte.

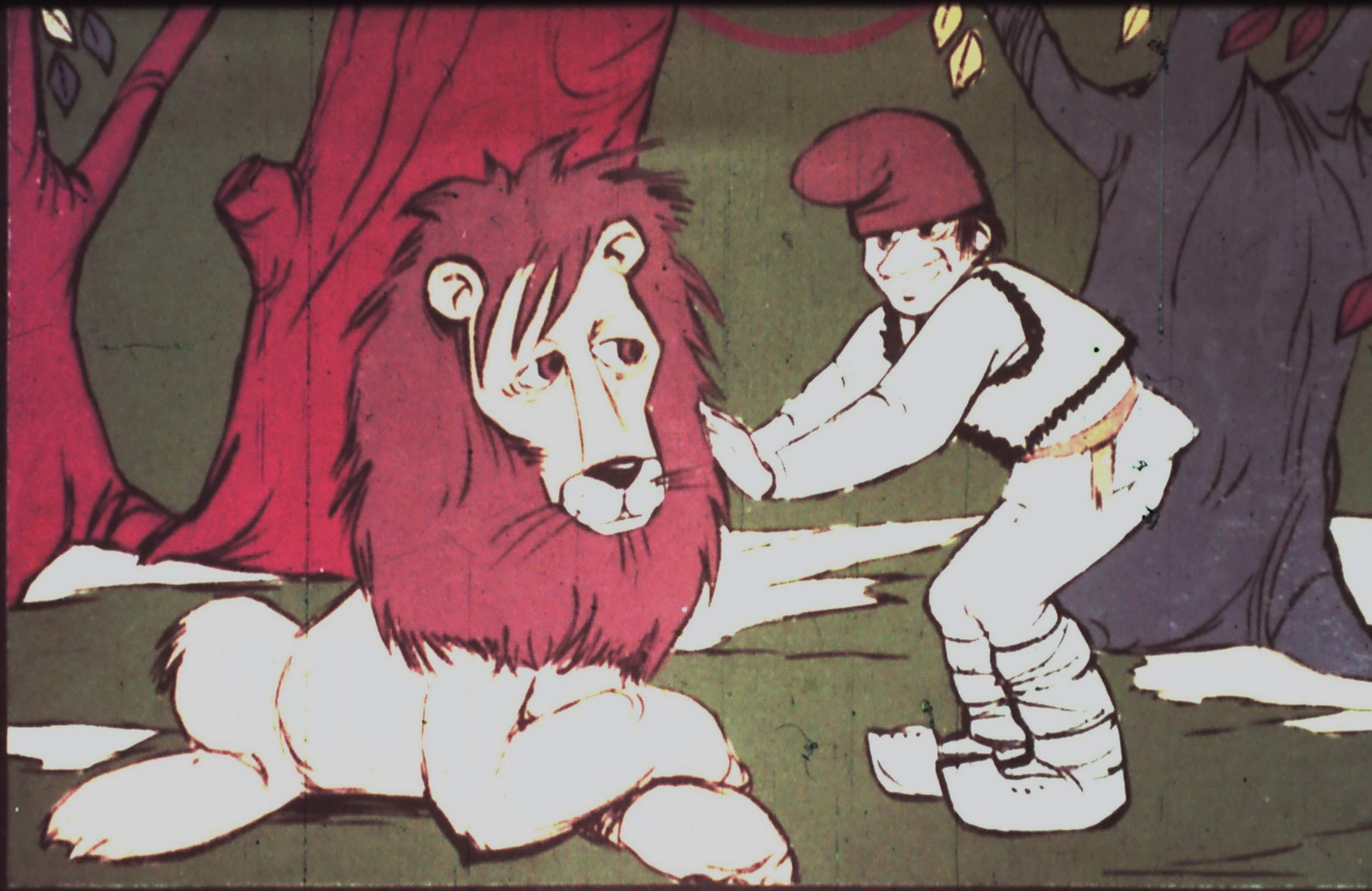

Auzind acestea s-au mai muiat leul,
Şezu lingă dînsul blindişor ca mielul,
Şi sta pentru toate răspunsuri s-asculte.

După ce dar asfel ceva ei vorbiră,
Urmind zise leul: — Prietine! pace,
Nu mai am cu tine vro ceartă a face,

După ce dar asfel ceva ei vorbiră,
Urmind zise leul: — Prietine! pace,
Nu mai am cu tine vro ceartă a face,

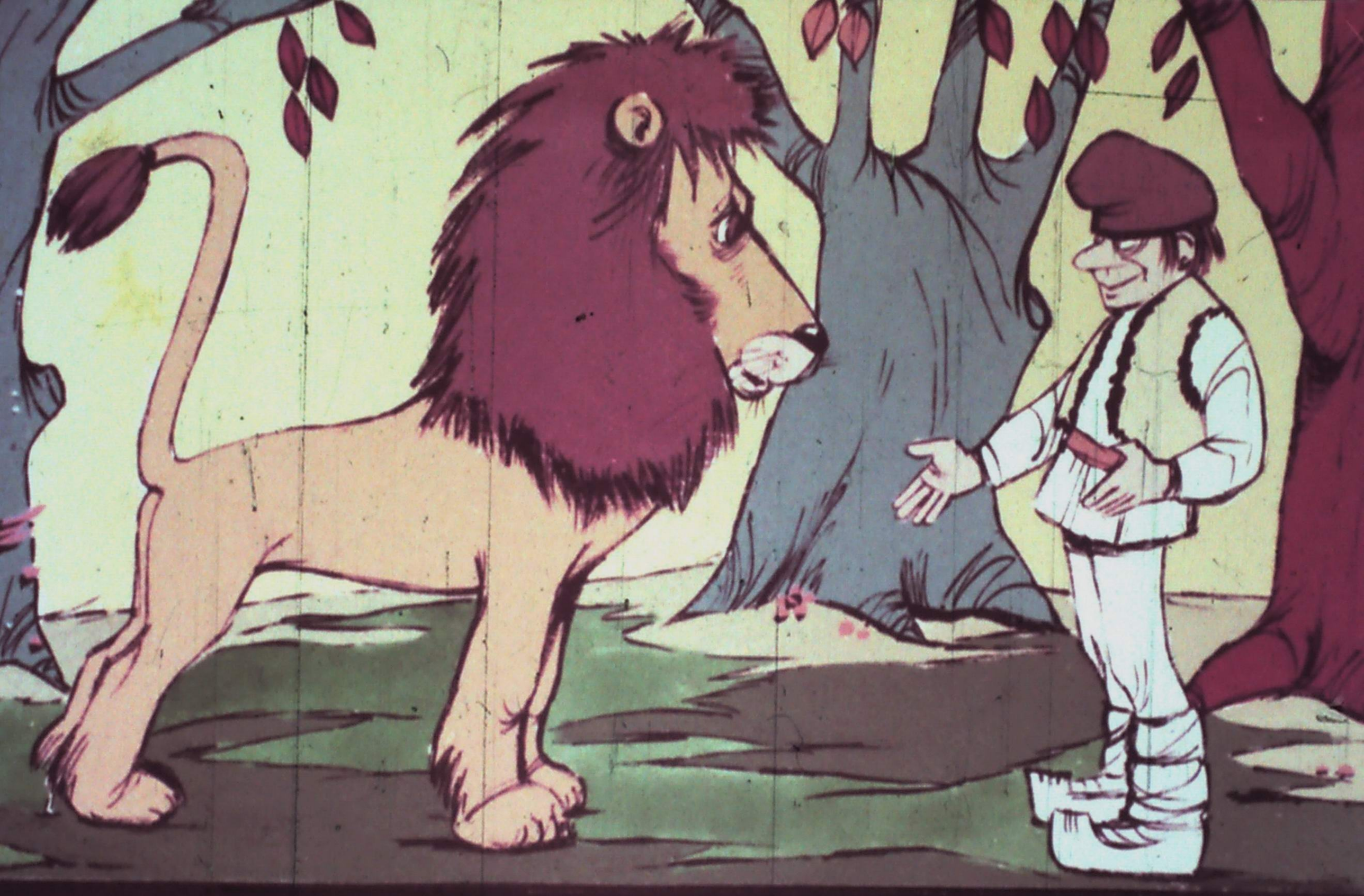

Dar intîi cu tine să mă lupt îmi place,
Și nu plec d-aicea pînă n-o voi face.

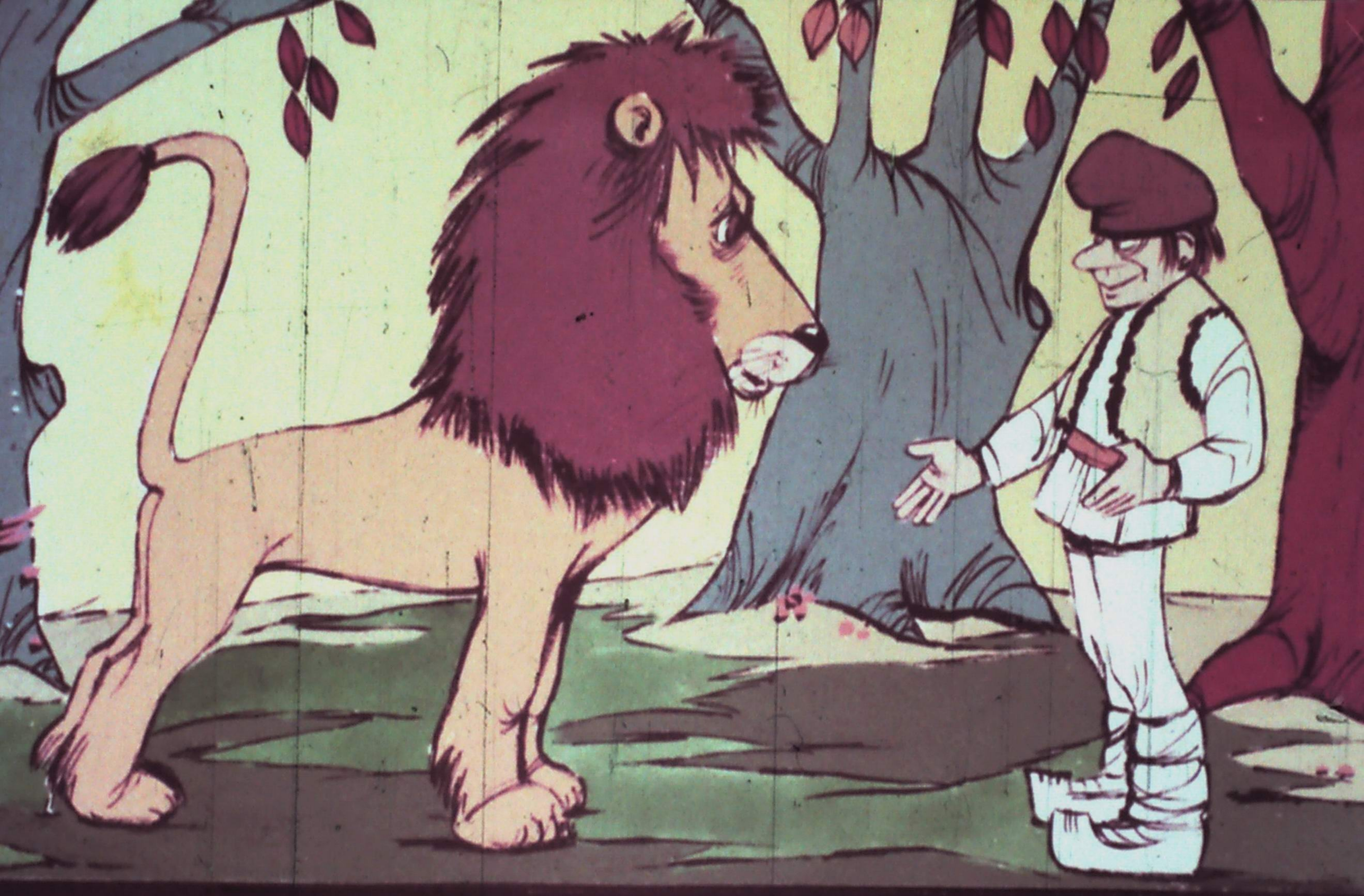

Dar intîi cu tine să mă lupt îmi place,
Și nu plec d-aicea pînă n-o voi face.

— Bucuros, prea bine,
Și eu am dorință să mă lupt cu tine,
Dar nu poci acuma, căci sint fără coadă.

— Bucuros, prea bine,
Și eu am dorință să mă lupt cu tine,
Dar nu poci acuma, căci sint fără coadă.

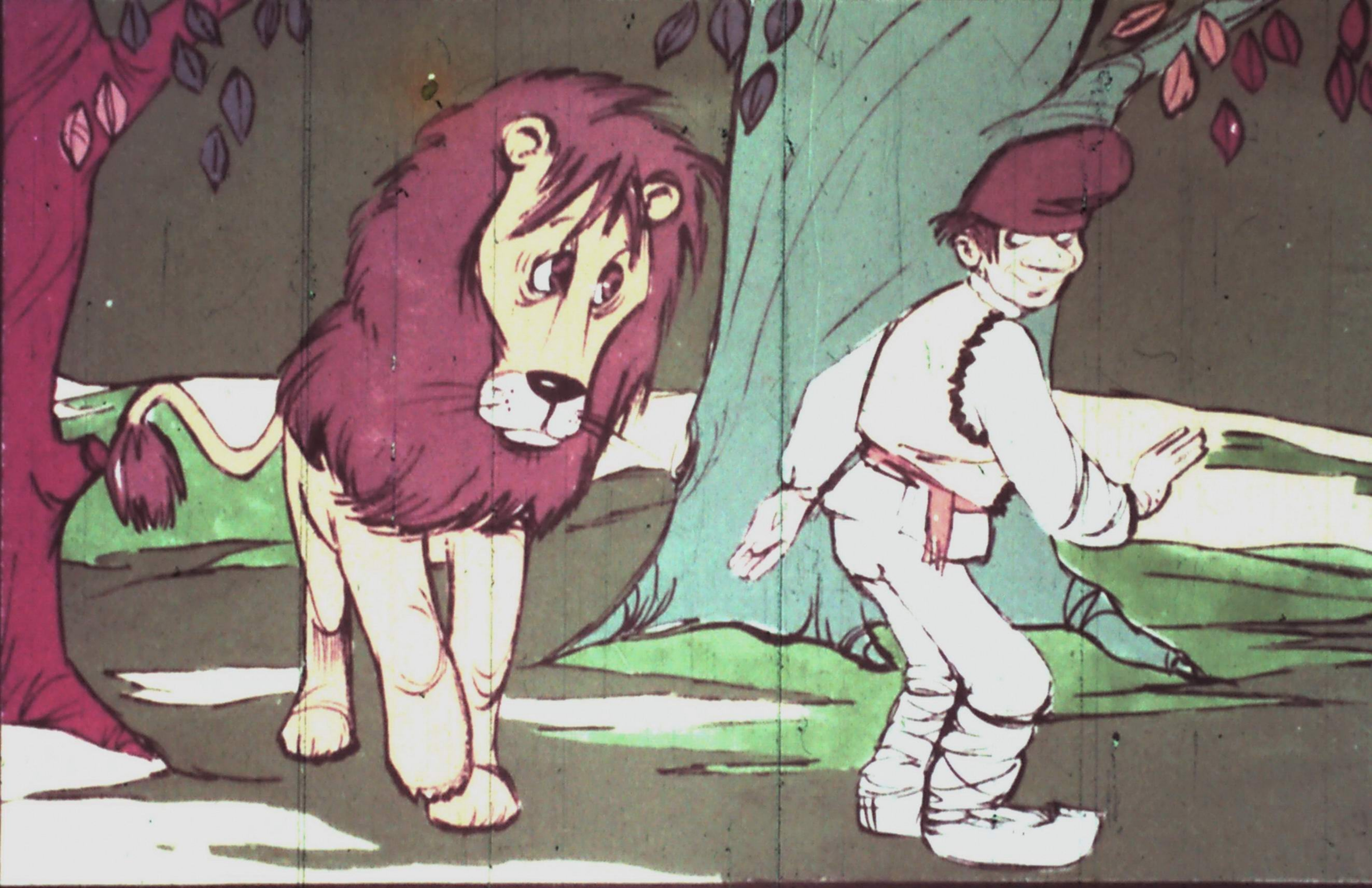

L-acest cuvînt, leul uită prînzul, somnul,
Vrînd să știe ce fel poartă coadă omul.

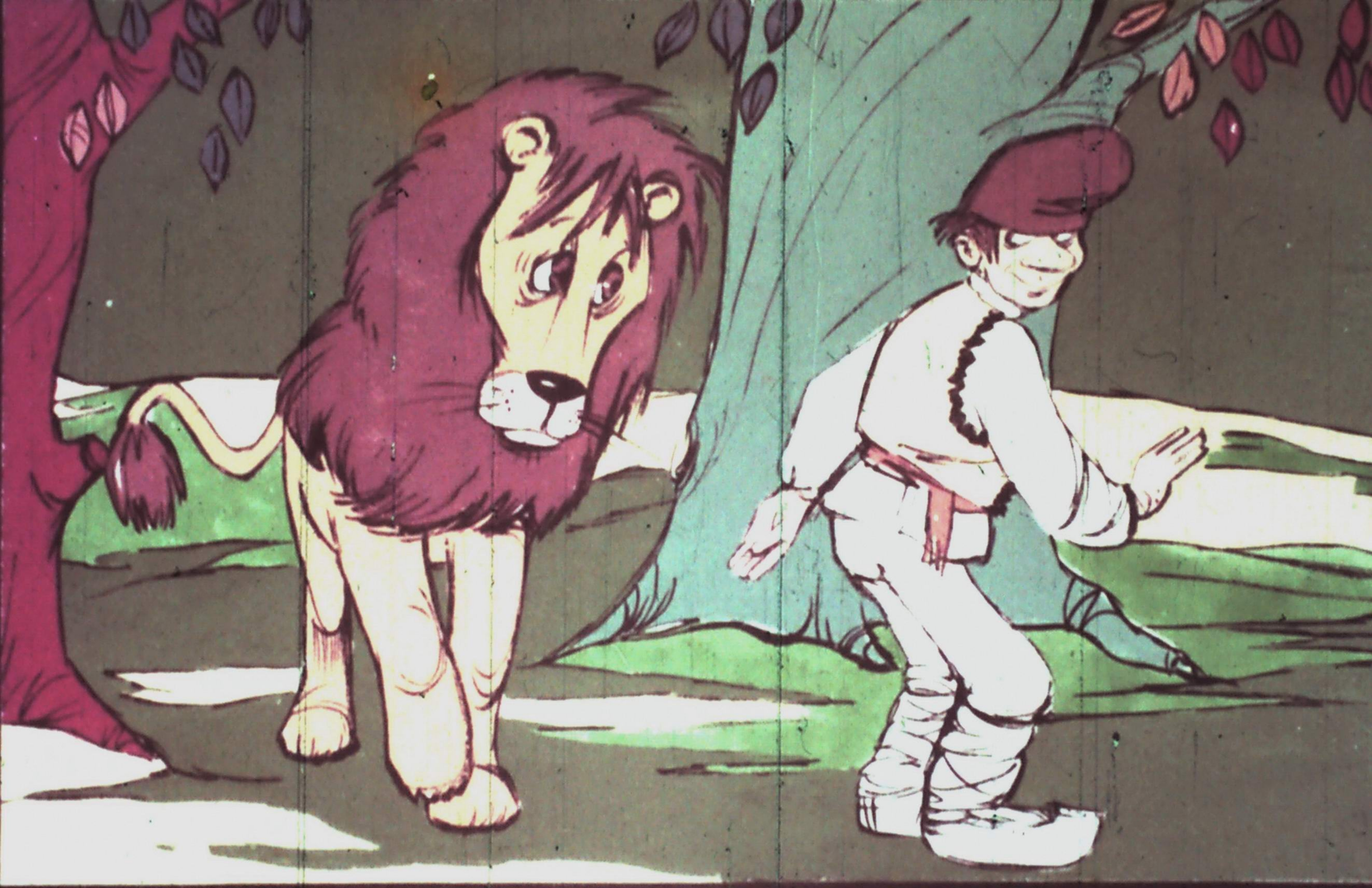

L-acest cuvînt, leul uită prînzul, somnul,
Vrînd să știe ce fel poartă coadă omul.

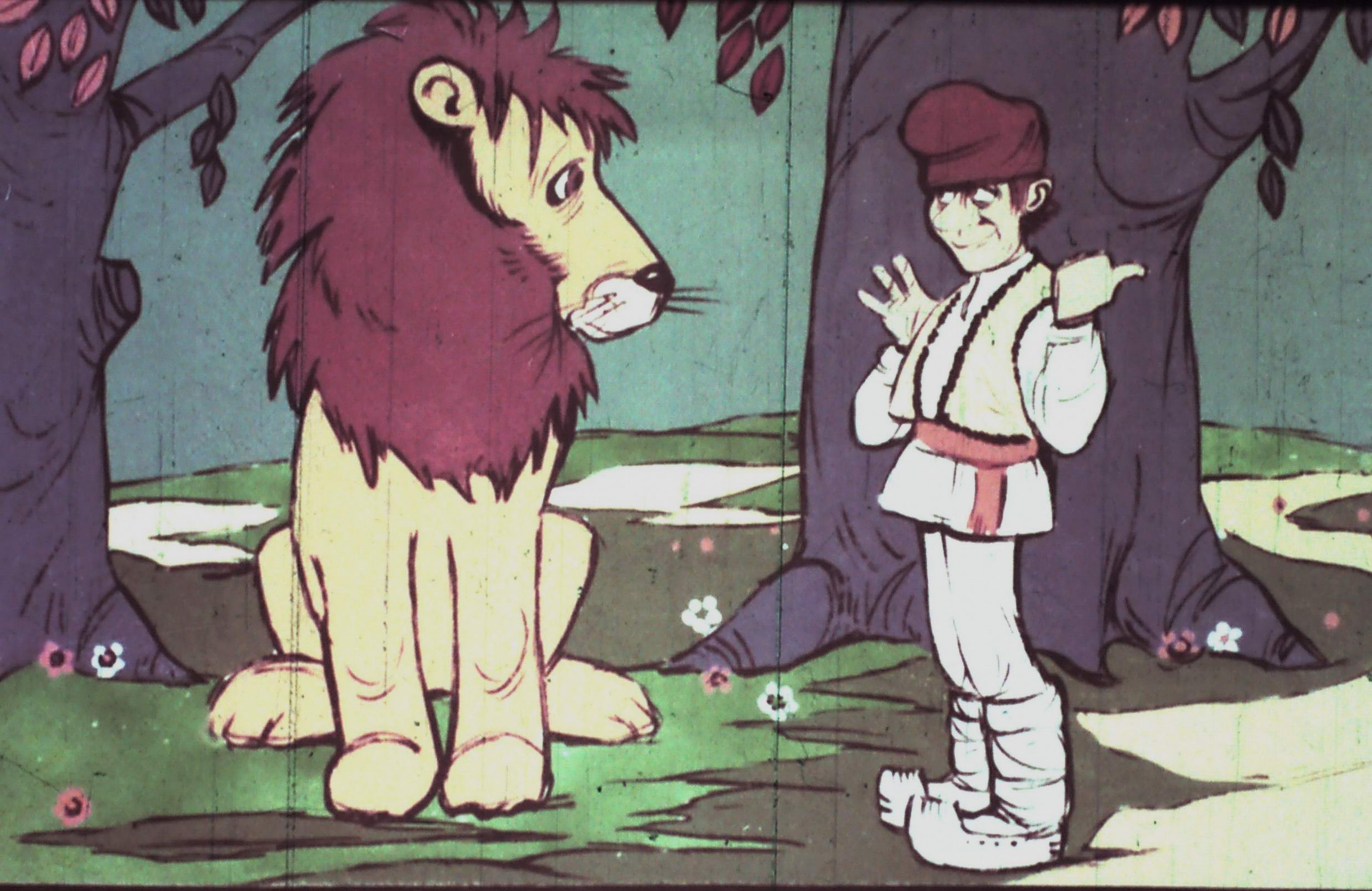

Omul zise: — Bine, pe loc mă voi duce
Și acum indată o voi și aduce,
Dar imi este teamă c-ai fugi in grabă,
Nu mă aștepți poate, ș-o aduc degeabă.

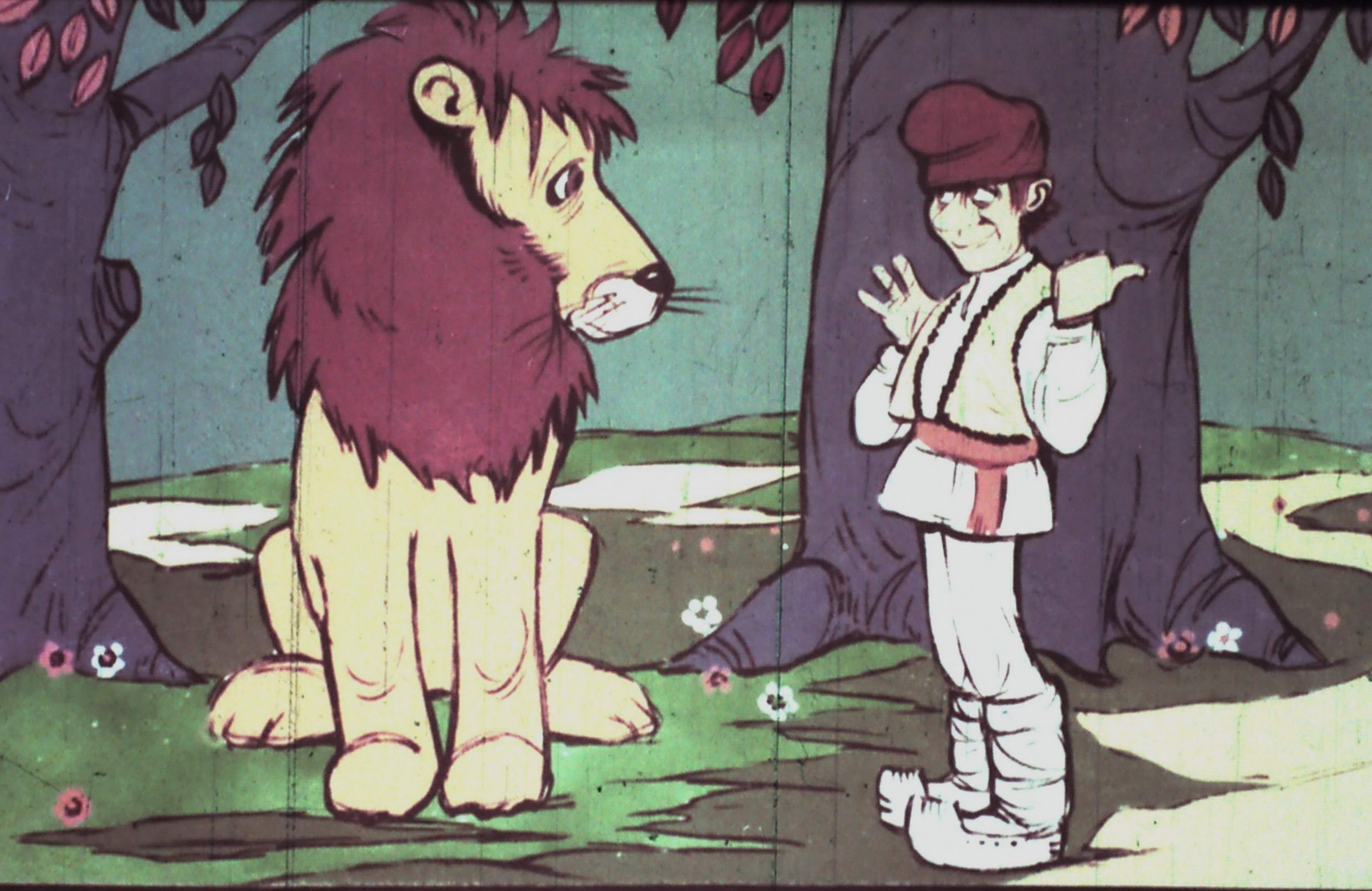

Omul zise: — Bine, pe loc mă voi duce
Și acum indată o voi și aduce,
Dar imi este teamă c-ai fugi in grabă,
Nu mă aștepți poate, ș-o aduc degeabă.

Dar de vei vrea coada să-mi aduc d-acasă,
D-ăst copaci aicea să te leg te lasă.

Dar de vei vrea coada să-mi aduc d-acasă,
D-ăst copaci aicea să te leg te lasă.

Aşadară leul să lăsă, mişelul,
Ca de git să-l lege, cum leg mieluşelul.

Aşadară leul să lăsă, mişelul,
Ca de git să-l lege, cum leg mieluşelul.

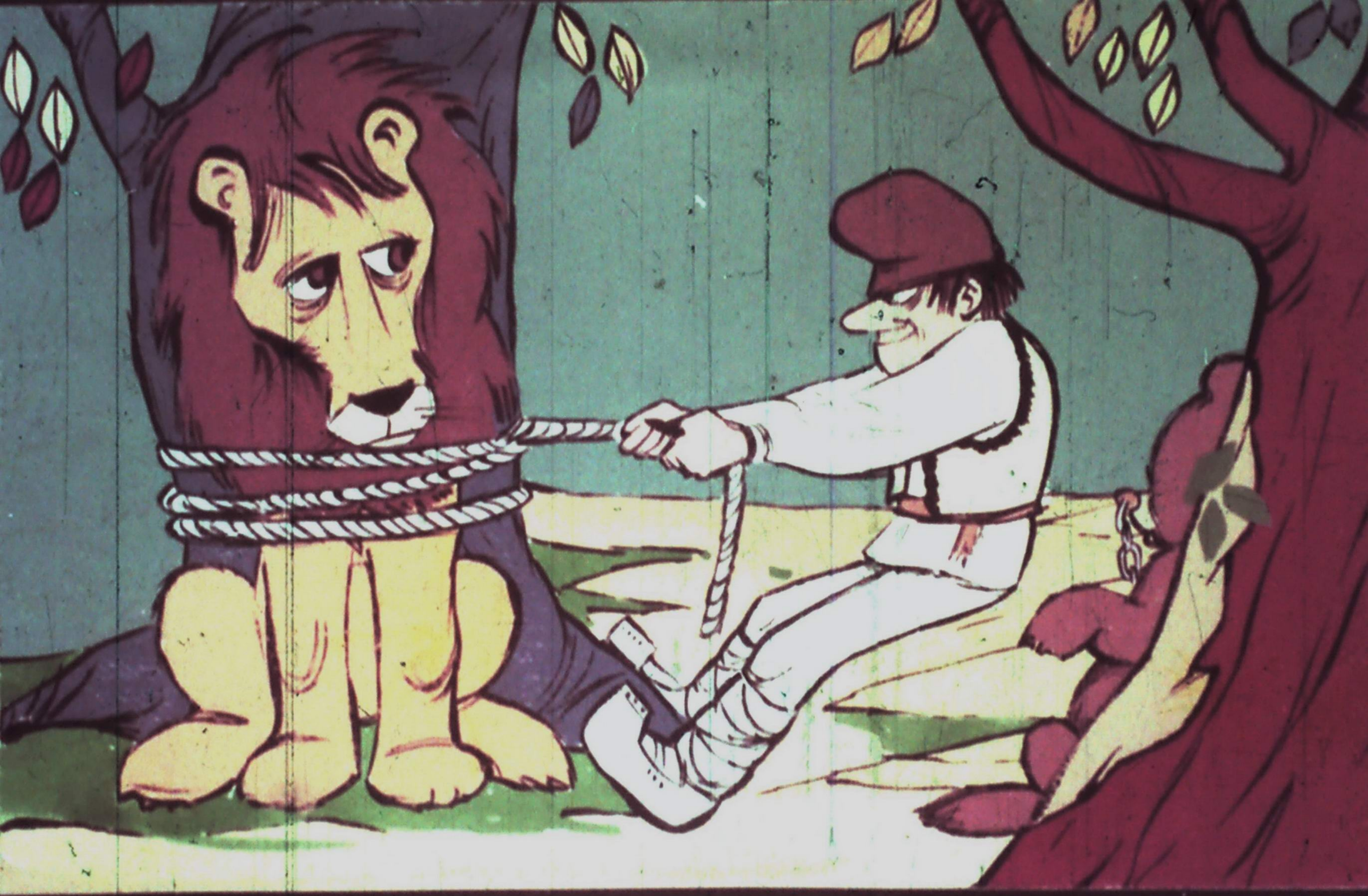

Care și legîndu-l lîngă urs strîns tare

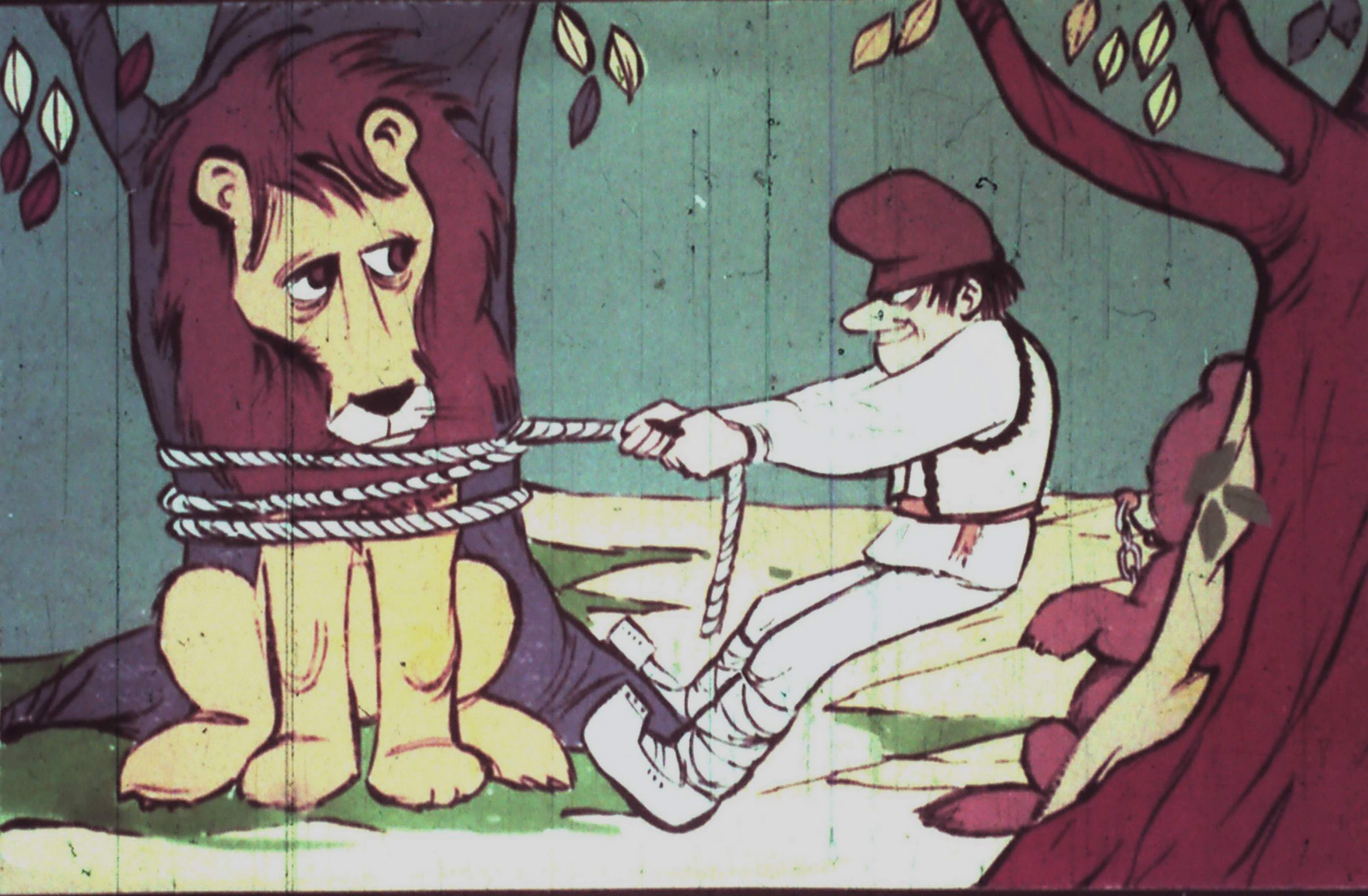

Care și legîndu-l lîngă urs strîns tare

Plecă după coadă tot în alergare.

Plecă după coadă tot în alergare.

Nici nu trecu sfertul, ș-omul veni-ndată
În mînă c-o bîtă groasă, măciucată.

Nici nu trecu sfertul, ș-omul veni-ndată
În mînă c-o bîtă groasă, măciucată.

Iar leul, văzîndu-l, i-a zis cu mirare:
— Asta a ta coadă prea ciudată-mi pare!

Iar leul, văzîndu-l, i-a zis cu mirare:
— Asta a ta coadă prea ciudată-mi pare!

Omul cu ciomagul, fără să-i vorbească,

Omul cu ciomagul, fără să-i vorbească,

Porni după lege să-l ispovedească.

Porni după lege să-l ispovedească.

SFÎRȘIT

SFÎRȘIT